

Darbe Günlükleri

Nokta dergisinde 2007 yılında 29 Mart-4 Nisan arasında yayınlanan sayıda kamuoyuyla paylaşılan "**Darbe Günlükleri**" sayesinde, 2004 yılı içinde "**Sarıkoz**" ve "**Ayışığı**" kod adı dışında bir de isimsiz üç darbe girişiminin atlatıldığı ortaya çıkmıştı.

Günlüklerde hem darbe planları, hem de "darbe için gerekli toplumsal ve sosyal karışıklıkların meydana getirilmesinde medya ve akademik çevrelerin harekete geçirilmesi" amacıyla düşünülen eylem planları yer alıyor.

Günlüklerde ayrıca, **Ergenekon Operasyonu** kapsamındaki son büyük gözaltı dalgasında polis tarafından gözaltına alınanlardan bazılarının adlarına da rastlanıyor.

İşte kamuoyunda büyük etki yaratan o **Darbe Günlükleri**...

4 Eylül 2003

Günümüz ziyaret ve brifingle geçti. Önemli ziyaretçim Kara Kuvvetleri Komutanı Org. Aytaç Yalman'dı. Denk ve kafadar. Kendisini 1993 yılından beri tanıyorum. Ülkenin durumu ve ne yapabileceğimiz konusunda konuştuk. Düşünce farklılığımız yok. Hayret ettiğim, bu adamın komuta kademesinde sanki bölücü olarak tanıtılmasıydı. Gayet uzlaşıcı ve mantıklı düşünen ve medeni bir insan.

14:30'da Genelkurmay Başkanı tarafından Hava Kuvvetleri K. Ve MGK Genel Sekreteri ile beraber Cumhurbaşkanı'na takdim edildik. Cumhurbaşkanı, bizlere çok güvenen, bizlerden destek bekleyen bir insan. AKP'nin yaptığı eylemlere karşı bizden destek arıyor. Biz bu desteği ona vermek mecburiyetindeyiz. Aksi halde devletin üst kısmında bölünme görüntüsü, bu adamlara teşvik olabilir.

5. Eylül 2003

Jandarma Genel Komutanı ziyaretime geldi ve malum meseleden konuştuk.

12 Eylül 2003

Sabahleyin Genelkurmay Başkanı bana hayırlı olsun ziyaretine geldi. Kendisiyle açık olarak sohbet ettik. İlhami Paşa'nın olayı ile beraber MGK, Tersane, 28 Şubat gibi olayların da aynı zamanda yayına geçirildiği ve bunun bir yıpratma kampanyası olduğunu kendisine anlattım ve "28 Şubat için bir işlem yapacak mısınız" diye sordum. (Nokta'nın notu: Metinde kısaca "28 Şubat" diye söz edilen şey, Vatan gazetesinde 9 Eylül 2003'te başlayan 28 Şubat konulu yazı dizisi... Dizide, Çevik Bir'in, harekete geçmeyi savsakladığını düşündüğü zamanın Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı'nın yakasına yapışıp hesap sorduğu anlatılıyordu.) "Hiçbir şey düşünmüyorum, bizimle değil yani kurumla bir ilişkisi yok ama şahıslar ile ilgisi doğru. Esasında birçok çirkin olay da oldu. Ben şahidim. YAŞ toplantısında Çevik Bir Genelkurmay Başkanı'nın üzerine yürüdü ve bazı kişiler salondan çıkmaya davet etti" dedi. "Yine de kurumumuzu zayıflatan bir yayın tarzı, bence bir açıklamaya değer" dedim.

22 Eylül 2003

(...) 14:00'te Genkur (Genelkurmay -Nokta) karargahına gittim. (...) Bu takdimin bitiminden sonra 1 Ekim meclis açılışına eğer TBMM Başkanı kapıda bizleri türbanlı ve eşli olarak karşılarsa gitmeme kararı aldık. Sonra bizler (komutanlar Jandarma Genel Komutanlığı'na geçip çok özel olarak konuştuk. Şu kararı aldık:

* AKP hükümetini vazgeçirmek için neler yapılması konusunda yapılan hazırlıklar bu hafta Genelkurmay Başkanı'na takdim edilecek.

* İncelemesi için kendisine fırsat verilecek ve sonra onun niyetleri ve görüşü sorulacak.

* Eğer bizle aynı fikirde veya yakın ise yolumuza devam edeceğiz.

* Eğer bir işlem yapılmasını kabul etmezse kendisine "Ya sen çekil yahut da biz çekiliyoruz" diyeceğiz.

Kısaca planımız bu. Bu konuyu ve planı tartıştık. Kara Kuvvetleri Komutanı ikide bir ne kadar rahatsız olduğunu belirtip, bir şeyler yapılmalı diyor. Kendisinin YÖK konusunda attığı adımları bayağı benimsemiş. Belki de hükümetin attığı bazı adımların reaksiyon göreceğini belirtmek bakımından iyi oldu ama, imam yine de bildiğini okuyacağı için yetki olmadığı sürece veya hükümet korkutulmadıkça yapılacak hiçbir eylem hükümeti kararından vazgeçirmeyecektir. Neyse bu arada Fırtına (Hava Kuvvetleri Komutanı İbrahim Fırtına-Nokta) ayağa kalktı ve haydi hep beraber el sıkışalım dedi ve dördümüz ellerimizi üst üste koyup el sıkıştık! Bana çok komik geldi.

Ortalıkta sezdiğim kadarı ile JANGENK (Jandarma Genel Komutanı Şener Eruygur-Nokta) kışkırtıcı rol oynuyor. İllaki bir şeyler yapılmalıdır, diyor. Geçen yıl neler olduğunu biz bilmiyoruz. Ne olduğunu sordum, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman cevap vermedi ama hep geçen yıl biz bunu gördük, bu adam korkak bir şey yapamaz. Hükümet ile aynı düşüncede, farklı bir düşüncesi olmaz deyip duruyorlar. Bu sıralarda milletin ihtiyacı olan bir şey de bizim aramızda doğacak bir gerginlik olabilir mi? Çok dikkatli davranmalıyız, hele aramızdaki kopukluk olması yerine Genkur'u da kazanarak ne yapacaksak yapmalıyız. Bana bugün buraya gelişimiz bile bir tezgah gibi geldi.

26 Eylül, 2003

Sabahtan öğleye kadar özel çalışmayı yaptım. Güzel hazırlanmış. Bazı eksik noktalar vardı, onları not ettim ve öğle yemeği için Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na gittim. Özel çalışma üzerinde konuştuk. Hepimiz aynı fikirdeyiz. Bu çalışma tüm ordu komutanları ve bizlerin fikirlerini yansıtıyor. Bu çalışma Kara Kuvvetleri Komutanı tarafından Genkur. Bşk'a verilecek ve onun reaksiyonu beklenecek. Çalışma biraz muhtırayı andırıyor ama Kara Kuvvetleri Komutanı'na onu yumuşatarak vermesini söyledik. Eğer Genkur. Bşk. Onaylamazsa problem o zaman başlayacak. Ya o gider ya da biz gideriz. Ama ülkenin gidişi çok kötü ve birilerinin buna dur demesi lazım. Aksi halde kısa sürede İran'a döneceğiz.

Genelkurmay Başkanı adamların şeriatçı olduğuna inanmıyormuş

30 Eylül 2003

Kara Kuvvetleri Komutanı'nı aradım, özel çalışmayı sahibine vermişti. Dört noktada itiraz olmuştu. Adamların şeriat devletini kurmak istediğine inanıyormuş... Diğer gerekçeleri de önemli ama en nemlisi budur. Yani esastan aramızda fark var. Tedbirler ile genelde hemfikir olmuş. Ben de Kara Kuvvetleri Komutanı'na "bu çalışmayı kendisine vermek dahi önemliydi. Bence iyi yaptınız. Hemfikir olmak veya olmamak onun bileceği şey. Eğer böyle devam ederse istifam çantadadır ve hemen verir ve giderim. Dünya umurumda değil" dedim.

(...)

14:00-17:00 arasında kesintisiz konuklar geldi. Birinci konuğum (e) Or. Edip Başer'di. Kendisi ile son durum nedir ve neler yapılabilir konusunda sohbet ettik. Onun görüşü de benimki gibi adamlar ile dialog kurulması gerektiği şeklinde. Dialog kurulmazsa husumet doğacak ve inandıklarımızı onlara inandıramayacağımız gibi. Fark kemikleşecek ve hiçbir zaman kaybolmayacak.

7 Ekim 2003

Akşam İHL'ler ile ilgili yasa tasarısının meclise sevk edileceğine dair bir duyum geldi. (Genelkurmay Başkanı ve komutanlar bir yurt gezisindedir-Nokta). Haber her zamanki gibi JANGENK'e gelmişti. Bu, hükümetin ne kadar kararlı olarak Cumhuriyet ve Laikliğe karşı hareket ettiğini göstermekteydi. İşin tuhafı yapabileceğimiz eylem ve alabileceğimiz tedbirler çok azdı. Yemekte konuyu Genelkurmay Başkanı'na açmaya karar verdik.

(...)

Bu arada İmam hatipler ile ilgili tasarının Meclis'e komisyona geldiğine dair haber geldi. Yemekte Genelkurmay Başkanı'nın bir yanında ben diğer yanında Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman oturuyordu. Hemen konuyu İHL ile ilgili yasaya getirdim. Bunun kabul edilemez bir teşebbüs olduğunu kendisine söyledim. Hatta ileride bu bizim harp okullarına İHL mezunu öğrenci kabul etmemize bile neden olabilir dedim. Bana "Beni çiğnemedim, benim üzerimden geçmeden bunu çıkaramazlar, ama sizler de konuyu abartıyorsunuz. İtiraz etmek iyi ama bir öneri hazırlamamız ve diğer meslek okullarının üniversiteye girişleri için önlerini tıkamamız lazım" dedi. Sonra bana kendisinin kafasındaki çözümü anlattı. "İHL'ler normal liseye ek olarak din dersleri okuyor. Bu nedenle onların üniversiteye girmesi normal ama bu kadar İHL'ye gerek yok onun için gerektiği kadarını bırakıp geri kalanlarını normal liseye dönüştürelim" dedi. Ben de kulaklarıma inanamayarak onu dinledim. Dini düşünceler ile yetiştirilmiş, bir olayı sebep sonuç ilişkisi yerine yüce yaratanın neden olması ile açıklayan bir kafa yapısının nasıl bir bilimsel öğrenim göreceğini anlamak zor. Daha doğrusu üniversitenin yobazlaşması anlamına gelecek olan bu adımı açıklamak mümkün değil. Diğer yandan da Aytaç Paşa da aynı şekilde onu sıkıştırmaya devam etti. Akşam oldukça tedirgin oldu ve suratı asıldı. Yemek bittikten sonra ayrıldık ve yattık.

Hepimiz şüpheleniyoruz: Genelkurmay Başkanı dinci mi?

8 Ekim 2003

Sabah Ufuk beni erkenden kaldırdı. (Komutanların gezisi devam ediyor-Nokta). Kara Kuvvetleri Komutanı bizlerle 07:35'te görüşmek istiyormuş. Toplandık. Konu İHL yasa tasarısı. Dün akşam komutan ile yaptığı görüşmeden çok rahatsız olmuş. Komutan ona aldırılmaz bir tavır ile cevap vermiş. Ben de kendisine bana söylediklerini anlattım. Şaşırdı kaldı. Karargahlarımıza bu konuda ayrı ayrı çalışma yaptırmaya karar verdik. Sonunda Cuma günü bu çalışmalarını birleştirip seçenekli bir öneri ile Genelkurmay'a göndermeye karar verdik. Mühim olan bundan sonrası ne olacak. Genelkurmay Başkanı yazdıklarımızı kabul ederse sorun yok. Etmezse ne yapacağız. Kahvaltıya oturduk. Komutan yorgun gözüküyordu. Sebebini sorduk. "Dün gece uyuyamadığını ve İHL yasasından tedirgin olduğunu" söyledi. Bu sözler dün gece onun huzurunu kaçırdığımızı gösteriyordu. Bilhassa kahvaltı sırasında Hurşit paşa "Gazetelerde İHL ile ilgili haberleri gördünüz mü" diyerek bilerek ve planlı bir şekilde konuyu açtı ve Genelkurmay Başkanı'nı konuşurmaya başladı. Her taraftan sıkıştırmaya başladık.

Kahvaltıdan sonra hemen karargahı aradım ve talimat verdim. Diğer taraftan da Kocaeli Üniv. Rektörünü aradım ve ona da rektörler olarak bu işi hemen ve sert bir şekilde protesto

etmelerini, arkalarında olduğumuzu söyledim. Sonra önce Hava Eğitim K. Korg. Nuri Solakoğlu'nu, sonra Landsoutheast Org. Orhan Yöney ve Güney Deniz Saha K. Kora. Lütfü Sancar'ı ziyaret ettik. Tüm gittiğimiz komutanlar bölgelerindeki irtica durumu ile ilgili bilgi verdiler. Aramızdaki durum şöyle: Hiç birimiz Genkur'un cesur bir kişi olduğunu zannetmiyor. AKP hükümetine karşı zaman kazanmak için bizi oyaladığını zannediyoruz. Geçen yıl biz yoktuk ama olanların anlattığına göre hükümetin attığı her anayasa karşıtı harekete yumuşatıcı bir bahane bulmuş. Geldiğimden beri benim gözlemim de aynı. Hükümet ile adeta gizli bir anlaşması varmış gibi davranıyor. Halk nazarında zemin kaybettiğimiz ve gözden düştüğümüz, halkın güvenini kaybettiğimiz kesin olmakla beraber gerekli davranışı sergilemiyor ve hala hükümet ile iyi geçinmeye gayret ediyor. Belki de hafif anlamda yaptığı çıkışlar da danışıklı dövüş. Sanki bizi askıda tutmak ve yumuşatmak gibi bir misyonu var. Kara Kuvvetleri K. Sonunda işin başına kalacağını biliyor. Bu nedenle çok dikkatli ve her olayı takip ediyor. Yaptığı her hareketin duyulmasını ve anayasal kurumların yalnız olmadığı intibasını vermek istiyor. Çok dürüst ve güvenilir insan. JANGKK tam bir şahin. Genkur. hakkında bir kanaate sahip olmuş ve o kanaat kendisinde bir saplantı haline gelmiş. Genkur. ne yaparsa yapsın şüphe ile karşıyor. Ona göre Genkur. bizi oyalıyor. Kendine göre hesapları da olabilir. Havacı bence hala ortalığı tartıyor. Ama güvenilir biri. Hepimiz aynı şekilde birbirimize güvenerek hareket ediyoruz. Herkesin anlamadığı veya şüphelendiği birkaç konu şunlar.

* Hükümetin adamı mı?

* Dinci mi?

* Bizi oyalıyor mu?

(...)

Erzurum'a giderken uçakta Kara Kuvvetleri Komutanı'na "eğer komutan bizimle aynı fikirde olmazsa onu da aramıza alarak beşimiz birden istifa edelim. Etmek istemezse zorlarız" dedim. Bu fikir onun çok hoşuna gitti. Ayrıca "Umarım iş bu noktaya gelmez. Daha önce atacağımız adımlar da var. Genkur'da brifing vererek durumu basına açıklamak, Genkur. Bşk. Tarafından hükümete mektupla uyarıda bulunmak gibi yapacaklarımız var" dedim. Erzurum'da da aynı konuşmalar cereyan etti.

Uçakla Diyarbakır'a giderken Kara Kuvvetleri Komutanı ile artık çok yakınlaşmıştık. Bana, "Bu sene geçen sene gibi olmayacak demiştim ve nitekim de öyle oluyor. Havacı (bir önceki Hava Kuvvetleri Komutanı Cumhur Asparuk-Nokta) ve Denizci (bir önceki Deniz Kuvvetleri Komutanı Bülent Alpkaya-Nokta) geçen yıl gidip Hilmi Paşa'ya biz seni destekliyoruz dediler. Bir kere dahi oturup bu konuları aramızda konuşmadık. Bu sene rahat rahat aramızda konuşuyoruz ve en güzeli artık gülüyoruz. Şu gezinin böyle olacağını hiç düşünmemiştim. Hiç yorgunluk hissetmiyorum ve artık çok mutluyum" dedi.

Kara Kuvvetleri Komutanı ilave olarak "Ben geçen yıl da yıl başında bu yılki özel çalışmaya benzer bir mektup yazıp verdim. Çok tedirgin oldu ve bir müddet bana karşı tavır takındı" dedi. Diyarbakır'a indik. Ankara ile konuştum ve hazırlıkların istediğimiz gibi gittiğini öğrendim. Bu arada rektörlerden de ilk tepki geldi.

13 Ekim 2003

Önemli bir konuda da İHL ile ilgili olarak yapılan sert açıklamaydı. "Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ, imam hatip mezunlarına üniversiteye giriş kolaylığı sağlayan tasarının Anayasa'ya uygunluğu konusunda "ciddi endişeleri bulunduğunu" söyledi. Başbuğ, ihtiyacın çok üzerinde olan imam hatip liselerinin (İHL) sayısının daha da artırılmak istenmesini de anlayamadıklarını belirterek "Mezunların ne olduğunu takdirinize sunarız" dedi.

(...)

Kara Kuvvetleri Komutanı'nı aradım o da beni arayacakmış. Çok memnundu. Zorlayarak da olsa Genkur'a istediğimiz açıklamayı yaptırmıştık. Genelkurmay Başkanı'nın dinci bir görüşü desteklediğine karar verdik"

25 Ekim 2004

16.30 da öne Hava Kuvvetleri K. ve sonra da Kara Kuvvetleri Komutanı'na gittim. İbrahim bana çok dertliydi. Arkadaşım seninle paylaşmak istediğim bazı şeyler var dedi. Bir gün önce gazetelerde Kayseri Orduevi'nde türbanlı olarak içeri alınan bazı kişilerin ve valinin resimleri vardı. Bunun için Genelkurmay Başkanı'nı görmeye gitmiş. "Bu çok ciddi bir konu, ben garnizon komutanı olan tümgeneral Ankara'ya tayin etmeyi düşünüyorum" demiş. Esasında olay tam anlamıyla valinin bir tezgahı. Türbanlıları bir anda içeri sokup sonra da resimlerini çekirtmiş ve gazetelere dağıtmış. Sonradan türbanlılar çıkartılmışsa da bir işe yaramamış. Genelkurmay Başkanı bu konuda "Ama bu çok ciddi bir iş, bir kısım halk buna karşı tepki gösterebilir. Onun için bunu yapamayız. Sonra generale yazık olur" demiş. Fırtına devamla "Generale bir şey olmayacak sadece buraya tayin edeceğiz" demesine rağmen kabul etmemiş ve "O zaman senin de istifa etmen gerekir" demiş. Fırtına da "Hemen şimdi istifa ediyorum ve bu konuşmamızı da derhal bir basın toplantısı yaparak açıklıyorum" demiş. Genelkurmay Başkanı olay ciddiye binince mayna ederek kıvırmaya başlamış ama bizim Fırtına bir kere çileden çıkmış ve bu tehdit onun çok ağrına gitmiş. Kendisini teselli ettim ve her türlü desteğimin ondan yana olduğunu söyledim.

Berberce Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na gittik. JANGENK da geldi. Daha biz yeni içeri girmiştik ki Genelkurmay Başkanı Kara Kuvvetleri Komutanı'nı aradı ve ABD'nin isteği üzerine hükümetin Irak'a asker göndermekten vazgeçtiğini ve bu mevzuda biraz sonra General Jones'un kendisini arayacağını ve kendisine ne söylemek gerektiğini sormuş. Az sonra da beni aradığına dair haber geldi. Ben de kendisini aradım. Bizim hep beraber olduğumuzun haberini almış. Sesi çok bozuktu. Herhalde bizim ondan habersiz toplanmamız onu çok rahatsız etmişti. Bana da aynı soruyu sordu. Hepimiz hemen birkaç konu tesbit ettik ve Aytaç Paşa'ya verdik. O da bunları hemen kendisine bildirdi. Sonra kendi aramızda konuşmaya başladık. Bu toplantıyı ben talep etmişim. Önemli bazı konular konuştuk. İbrahim istifa olayını açıklayınca kızılca kıyamet koptu. Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman çok bozuldu ve kendisine ait benzeri bir olayı anlattı. Ekim ayı başında Harp Okulları açılışı için yapılacak konuşmada hepimiz mesajlar vermeye karar vermiştik. Genelkurmay Başkanı açılıştan bir gün önce Kara Kuvvetleri Komutanı'nın konuşma metnini istemiş, o da ben size bu metni veremem demiş. GM (Genelkurmay Bşk. Nokta) peki ben kuvvet komutanlarının metinlerini kontrol edemeyecek miyim demiş. O da hayır edemezsiniz, diye cevap vermiş. Bunun üzerine hepimiz artık bu Genelkurmay Başkanı ile işlerin yürüyemeyeceğine, kendisinin başka menfaatler peşinde olduğuna, korkak ve hükümet yanlısı olduğuna, dıştan cumhuriyetçi gözükmele beraber içeriden dinci bir görüşü desteklediğine karar verdik. Bunun üzerine ben de şunları söyledim:

- AB'nin ilerleme raporu bizim için büyük bir şans oldu. Bana kalırsa AB intihar etti. Artık bundan böyle bizi almak istediklerine zor ikna edeceklerdi. Bizim bundan sonra yapmamız gereken AB'nin bizi istemediğine dair olan konunun üzerine giderek her tarafta bunu yaygınlaştırmamız. Böylelikle hükümetin eline geçmiş olan AB kozunu elinden alarak onları iç siyasete döndürerek bizden korkar hale getirmemiz lazım. Bunu yaparken de daima sert açıklamalardan kaçınmamalı ve onlara gerekirse her şeyi yapabileceğimiz intibaini vermeliyiz, dedim. Tabii bu arada en önemli konu Kıbrıs ve mahalli seçimler. Kıbrıs'ı istediğimiz şekilde çözümsüz olarak bırakmalıyız ve bu arada Kıbrıs muhalefetinin seçimi kazanmasını da önlemeliyiz. Böylece AB'ye ikinci bir darbe vurabileceğiz. Mahalli seçimler için muhakkak bir

alternatif cephe yaratılmasına çalışmalı ve bu adamların Ankara ve İstanbul'u da kazanmalarını önlemeliyiz, dedim. Ne yapacaksak bir an önce yapmamız lazım geldiğine inanıyoruz. Önümüzde daha vakit olduğu için bugün konuştuklarımızı dönüşte yazılı olarak Kara Kuvvetleri Komutanı'na vereceğiz ve kendimize artık bir çalışma programı yapacağız.

15 Kasım 2003

Sabahleyin "Allied Action" NATO tatbikatını izlemek üzere Ayazağa'ya gittim. Akşamki yorgunluğuma rağmen sabahleyin dinç bir vaziyette kalkabildim. HOSİM'de diğer komutanlar ile buluştuk. Genelkurmay Başkanı, Kara Kuvvetleri Komutanı, JANGENKK oradaydılar. Beni neşe ile karşıladılar. Kara Kuvvetleri Komutanı "sana anlatacaklarım var, bugün bana biraz zaman ayır" dedi (...) Tatbikatın bitiminden sonra Kara Kuvvetleri Komutanı ile Harbiye Orduevi'ne gittik. Kara Kuvvetleri Komutanı anlatmaya başladı:

- Pazartesi günü alışılmış şekilde kendisine haftalık bilgi vermek üzere aradım. Sesi biraz tuhaftı ve buruktu. Ben anlamamazlıktan gelerek kendisine anlatmaya başladım. Bitirince o bu sefer konuşmaya başladı.

- Cuma akşamı sizleri aradığımda hepinizi benden habersiz olarak senin orada toplanmış bir durumda buldum. Benden habersiz toplanmanıza da üzüldüm.

- Bizler muhtelif zamanlarda çay içmek sohbet etmek için toplanıyoruz. Bu ilk değil. Bugüne kadar kaç kere toplandık. Bu sefer de istek Özden'den geldi ve son gelişmeleri, Kıbrıs, AB gelişme raporunu hep beraber değerlendirelim istedi. Biz de bunun üstüne toplandık. Bunda ben bir yanlış taraf görmüyorum. Eğer size karşı bir hareket içinde olduğumuzu zannediyorsanız yanılıyorsunuz. Zira böyle bir iş herhalde resmi dairelerde olmaz. Onun için de endişenizi anlamadım.

- Yine de bana haber verseydiniz ben de gelirdim veya niye bu konuları benimle paylaşmıyorsunuz. Bunları söylerken sesini yükseltmeye başladı. Benim huyumu çok iyi bildiği için ben de sesimi yükseltmeye başladım ve.

- O zaman size söyleyeceklerim var. 312 kişi "Onbaşı bile olamayacakları general yapıyorlar" diye bir gazetede haber yayınlandığında mahkemeye veriyor ve siz buna katılmıyorsunuz. Herkes bize acaba Genelkurmay Başkanı AKP partisinden mi yoksa, TSK'den değil mi diye soruyor. Cevap vermekte güçlük çekiyoruz. Neden bizimle beraber siz de mahkemeye vermediniz.

- Genelkurmay Başkanı'nın o kadar bir gizemi olsun. Ben sizlerin de yani kuvvet komutanlarının da vermesini tasvip etmedim. Bir gazetede küçücük bir köşede yer alan bir haber şimdi büyüdü, tasvip eden var etmeyen var.

- Bunu nasıl söylersiniz. Zaten halk üzerinde itibarımız gittikçe zayıflıyor. Siz kalkmış neler söylüyorsunuz. Bu yakıştırmayı TSK'da kim kabullenebilir ki. Sizin bizimle olmamanız bizleri çok üzdü. Diğer bir konu siz "sizlerle konuşmak istiyorum, benimle toplanın" diyorsunuz ama bugüne kadar hiçbir şeyi bizle paylaşmadınız. Biz yayınladığınız bildirimleri gazetelerden öğrendik. Bizdeki intibanız siz bizle bu konuları paylaşmak istemiyorsunuz, şeklindedir. Size söylemek istemezdim ama geçen yıl size en fazla desteği kim verdi. Şöyle bir düşünün.

- Tabii ki sen verdin ve sana çok müteşekkirim.

- O halde nasıl olur da böyle birşeyi bizim hakkımızda düşünebilirsiniz.

Son sözleri söylememin gayesi geçen yıl eğer ben ona karşı Çetin Doğan ile birlikte olsaydım onu paramparça edeceklerdi.

Ama ben öyle yapmadım. Konuşmamız bundan sonra tatsız bir şekilde sona erdi. 11 Kasım günü kendisi yurt dışına gitti. Ben de İlker'e gittim (II Başkan). Yaptığımız özel çalışmanın ne olduğunu sordum Bana:

- Biz de bir grup kurduk. Komutan sizinkileri okudu. Grup bizim ve sizin önerilerinizi birleştirerek bir öneri hazırlayacak ve bunu sizlere göndereceğiz. Sonra bu konuyu Askeri

Şura'ya getirerek tartışıp herkesin fikrini alacağız. Bilahare de sonucu Cumhurbaşkanı'na götüreceğiz, sonra da Başbakan'ı buraya davet ederek kendisi ile bu konuyu görüşeceğiz. Bizim planımız bu şekilde. Yani sonuçta bir nevi "Muhtıra" olacak.

- İlker sana ayrılırken söyledim. Şahsi menfaatlerin sakın ülke menfaatlerinin önüne geçmesin. Tekrar aynı şeyi söylüyorum. Yapmazsın ama yine de unutma.

Böylece Genelkurmay'ın planı ilk defa belli oluyordu. Bu plan üzerinde Kara Kuvvetleri Komutanı ile tartıştık. Zira bazı konuların açığa çıkması gerekiyordu. Onlar bize çalışma sonuçlarını verince bizim bu konu üzerinde çalışmamız ve konunun hafifletilmesini önlememiz gerekiyordu. Diğer bir konu Şura'daki bu öneriler tartışılırken Başbakan olmamalıydı. Zira bu şekilde gidilirse olay normal bir Şura tartışmasına dönecek, kendisi hiç konuşmayacak buna mukabil bizleri konuşturarak aynen Çetin Doğan'ın durumuna düşecektik. Buna engel olunmalıydı. Her kafadan bir ses çıkmasını önlemek için de Şura öncesi bir toplantı yapılarak herkes ayın hizaya getirilmeliydi. Önceden nabız yoklandığı için hiçbir çatlak ses çıkacağını zannetmiyorduk. Hatta Kara Kuvvetleri Komutanı, Yaşar (Büyükanıt, o sırada 1. Ordu Komutanı-Nokta) ile de görüşmüş. Ben de bu konuyu çok merak ediyordum. Zira Yaşar ileride G (Genelkurmay Başkanı-Nokta) olabilecekti.

Ama o da kendinden beklendiği şekilde "Önümüzde iki seçenek var. Ya bu iktidara hiç sesimizi çıkarmayacağız. Ya da sopa zoru ile istediğimizi yaptıracağız" demiş. Kendisinden ben de bunu beklerdim. Ama gene de onun durumunu takdir edip mümkün olduğu kadar kendisini korumamız lazım. İlker için de aynı şeyi konuştuk. Her ikimiz de İlker'in zafiyetinin olduğunu ve şimdiden ikbal heyecanına düştüğü şeklinde oldu. Çok pasif davranıyor ve durumu idare etmeye çalışıyordu. Bence de Genelkurmay Başkanı Ağustos 2004'e kadar durumu idare edip Kara Kuvvetleri Komutanı ve JANGENK'un gitmesini bekleyecek ve ondan sonra da üzerimizde tam bir hakimiyet kurmaya çalışacaktı. Diğer üzerinde konuştuğumuz bir konu da eğer Başbakan kendisine söyleyeceklerimizi hiç nazarı itibara almazsa ne olacaktı. O zaman daha Şura toplantısında bu iç işin de kararı alınmalıydı. Zira bundan sonraki Şura toplantısı Ağustos 2004 ayındaydı. Bu arada Kara Kuvvetleri Komutanı bana

- Şener'in (Eruygur-Nokta) bazı sivri fikirleri var. O bizden biraz farklı bu konulara yaklaşıyor. Ama onun fikirlerini benimsemek şimdilik mümkün değil. Çok dikkatli olmalıyız, gereksiz yere tırmandıracak hareketlerden kaçınmalı ama az derecede de reaksiyon göstermemeliyiz.

- Katılıyorum. Ben Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Şener Eruygur'un fikirlerinin ne olduğunun başından beri farkındayım. Amacımız mümkün olduğu kadar beraberce hareket etmek. Bu nedenle ne yapıp edip Genelkurmay Başkanı'nı kendi yanımıza çekmeliyiz. Hatta bence bu hafta topluca ona gidelim ve açıklamada bulunalım. Yaptığımız her şeyin ona destek vermek için olduğunu ama kendisi bizimle beraber olmak istemezse bizim buna devam edeceğimizi ve bu olaylar aleyhimize işlemeye devam eder ve o bizden ayrılırsa o zaman da "Biz TSK'nın imajını koruyamadık o nedenle hep beraber siz de dahil istifa ediyoruz" diyerek ayrılırız.

- Bu işleri bu yıl sizler ile konuşmak çok iyi, geçen yıl ben çok yalnızdım. Bülent (bir önceki Deniz Kuvvetleri Komutanı Bülent Alpkaya-Nokta) kendisine gidip ben sizi destekliyorum onlar ile beraber değilim ve siz doğru yapıyorsunuz deyince biz Şener ile yalnız kaldık. Onlar Havacıyı (bir önceki Hava Kuvvetleri Komutanı Cumhuriyet Asparuk-Nokta) da yanlarına alarak bir grup oldular. Buna rağmen Çetin'e karşı ona elimden gelen desteği verdim. Ama Bülent bize bir yıl kaybettirdi. Onu biz terfi ettirdik ama ben o adamın böyle bir tip olduğunu tahmin etmiyordum.

- Tabii biliyorsunuz o bunları niye yaptı. Sadece üçüncü yıla uzamak istiyordu. Bunun için de Genelkurmay Başkanı'nın onayına ihtiyacı vardı. Bu yüzden ona yaranmak için ülke menfaatlerini ayakları altına aldı. Biz dışardan geçen yıl olayları böyle görüyorduk.

- Ben bunu altı ay önce fark ettim ve Genelkurmay Başkanı'na giderek ağırlığımı koydum.

Bülent'i uzatmak gibi bir niyetiniz olduğunu seziyorum, böyle yaparsanız çok yanlış yaparsınız, üstelik ben bunu tasvip etmiyorum dedim. Ağırlığımı koyunca bana rağmen bunu yapamadı. Bu sene de ben artık gideceğim ama onun kendi adamlarını terfi ettirip istediği yerlere getirmesine engel olacağım.

- Bizden her türlü destek. Beraber listeleri yapalım. Biz Fırtana da dahil her türlü desteği verdik bile dedim.

- Genelkurmay Başkanı'nın esasında başka amaçları var. Kendini TSK'ne yenilikler getirmek ve çağ açmak misyonuyla yükümlü sayıyor.

- Benim kanaatim de aynı. Kendisinin uygulamalarından anladığım kadarı ile TSK'ni MSB'ye bağlayacak ve kuvvet komutanlarını da kendisine danışman gibi yardımcı olarak alacak. Küçülecek ve tüm kuvvetlere emir veren bir komutan haline gelmek istiyor. Bir çok şeyi birleştirmesi, bunun bazı ipuçları gibi geliyor. Kafasında Müştereklik adı altında yatan bu fikirler olduğunu zannediyorum dedim.

- Bana rağmen KK'ni küçültemez. Ama senin haklı olduğun değerlendirmeler var. Daha karargaha gelir gelmez adli müşavire Genelkurmay'ın MSB'na bağlanmasının hukuki ve fiili sonuçları ne olabilir diye bir inceleme yaptırdı.

19 Kasım 2003

Öğleden sonra 14:00'da Genelkurmay Başkanı başkanlığında toplanarak MGK'da konuşulacak konuları gözden geçirdik. Genelkurmay Başkanı kendine bazı konuşmalar hazırlamış. Bizi dinlemedi bile, söylediklerimizi de kaale bile almadı. Bilhassa KKK ne derse hep ters yanıt verdi. Anlaşılmaz bir tutum içersinde. Konuşmalarında hep hükümeti savunuyor ve sizin doğru dediğiniz her konunun tersini ileri sürüyor. Eğer bir sivri konu olursa ve savunamayacak durumda ise "Bunu sen söyle" diyor. Buradan çıktıktan sonra JANGENKK bizi davet etti ve onun odasına gittik. İbrahim yurt dışında olduğu için toplantıda yoktu. Durumu değerlendirdik. Aynı mevzuları tekrar konuştuk ve MGK'da hiç konuşmama kararı aldık. Bu arada JANGENKK bize yine bir sürü irtica ile ilgili resim ve takip neticesi yapılan tesbitler ihtiva eden yazılar dağıttı. Eylül başından beri biriken miktar inanılmaz hacimde. Hala irtica yaygın değildir diyebilmek için insanın aklında başka fikirler olması lazım.

"Bizi takip ettirdiğini de zannediyoruz"

22 Kasım 2003

KKK'lığında toplandık. Ne yapacağımızın programını yaptık. 1 Aralık günü bizlere yani kuvvet komutanlarına bir takdim yapılacak. Bu tadimi müteakip 3 Kasım günü Şura üyelerine bir takdim yapılacak ve sonra konu Başbakan'a ve Cumhurbaşkanı'na iletilecek. Şura toplantısında amacımız Ağustos 2004 ayına kadar olacak sürede bu hükümet bildiğini okumaya devam ederse komuta heyetinin, halkın da duyacağı bir muhtıra vermesi şeklinde bir yetki almak. Akşam Kara Kuvvetleri Komutanı'nın verdiği akşam yemeğine katıldık. Öğlen yaptığımız toplantıda artık hepimiz bu işin bu Genelkurmay Başkanı ile gitmeyeceğini, bu adamın kendi menfaatlerini ülke yararı önünde tuttuğunu, korkak ve hükümete yaranma peşinde olduğuna dair fikir birliğine vardık. Bizi takip ettirdiğini de zannediyoruz.

1 Aralık 2003

Bugün öğleden sonra Genelkurmay Başkanı bize verdiğimiz özel çalışmaya cevap olarak bir takdim yapacaklardı. Öğleden sonra Genkur'a gittik ve takdimi dinledik. Takdim benim tahminimden daha detaylı hazırlanmıştı. Önemli konular vardı. Biz komutanlar olarak taviz vermez bir tutum içerisine girecektik.

Takdimi durdurarak sorular ile açtık. Aklımızda hep uyutuluyor muyduk endişesi vardı. II.

Başkan (Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ-Nokta) güvenilecek bir general değildi. Kendi yararını ülke yararı üzerinde tutuyordu. Ve bize kesin cevaplar vermiyordu. Genelkurmay Başkanı dahil hepimiz bu hükümetin esas amacının dini bir devlet esas getirmek olduğunda hemfikir olmuş ve bugüne kadar olan eylemlerinin anayasaya aykırı ve hatta onu değiştirmek üzere planlandığını ama görünürde demokrasinin verdiği özgürlüklerden faydalandığını tesbit ettik. (...) Bir ara laiklik tanımı üzerinde tartıştık. AKP ile bizim laiklik anlayışımızda fark vardı. Ve bütün uyutmaca da buradan kaynaklanıyordu. Son olarak hepimize söz verdi. Kara Kuvvetleri Komutanı "Ben çok rahatsızım ve devlet elden gidiyor. Bir an önce bir sıkıyönetim içerisine girmeli" dedi. Bana söz verdiğinde "Mademki hepimiz bu hükümetin anayasaya aykırı hareket ettiğine eminiz, o halde 35. madde gereğince anayasayı da korumak bizim görevimizdir. Eğer bir eylem planı yapılacaksa bu planın ne maksatla yapıldığının bilinmesi lazım. Bu nedenle burada bir karar vermemiz gerekiyor" dedim. Genelkurmay Başkanı bana dönerek "her ikiniz de açıkça konuşmadınız ama söylemek istediğiniz şey olamaz ve bize çok zemin kaybettirir. Yapacağımız başka şeyler var" dedi. Ben de "Doğru söylüyorsunuz o telaffuz etmek istediğimiz şeyden başka da şeyler olabilir. Mesela bu hükümete bir alternatif yaratmak gibi. Ama onun bile kararının verilmesi gerekir ki eylem planı ona göre hazırlansın."

Bu önerimi kabul etmedi. O zaman boşuna akıntıya kürek çektiğimizi anladım. Niyetleri galiba bize bir şeyler yapıyor gözüküyor bizleri oyalamaktı. Benden sonra Org. Şener ve Fırtına konuştular ve aynı ifadeleri kullandılar. Kararlılık göstermiştik. Genelkurmay Başkanı'nın rahatsız olduğunu yüzünden okuyorduk. Bize yapılan takdimin sadece durum tesbitini Cumhurbaşkanı ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a takdim edeceklerini açıkladılar. Benim kanaatim yine de bu toplantı yerine mesaj vermişti. Kimse Genelkurmay Başkanı'ndan bir kalkışma talebinde bulunmadı ama herkes için gittiği yere kadar gitmeye kararlı olduğumuzu (o da) gördü. Bundan sonra bizlere yaklaşımlarının daha değişik olacağını tahmin ediyorum.

Özkök: Muhtıra yok!

3 Aralık 2003

Genkur. Başk.lığında YAŞ (Yüksek Askeri Şura) Hazırlık Toplantısı (...) Önce Genelkurmay bize Pazartesi günü yaptıkları takdimin aynısını yaptılar ve Genelkurmay Başkanı sonra en kıdemsizden başlamak üzere tüm katılanlara söz verdi. Söz alanların ifade ettikleri konular sırası ile ve özet olarak aşağıdadır.

Faruk Cömert:

AKP yerel seçimleri kazanırsa amacına ulaşabilmek için batıya daha fazla taviz verebilir, dolayısı ile haklarımızı da kaybedebiliriz.

Yener Karahanoğlu: Pozitif eylem için neredeyiz?

Acaba geç mi kalıyoruz? İcraatlarının izlenerek sonuçlarına göre karar vereceksek, geç kalabiliriz. Onlar nasıl tam demokrasiyi kullanıyorlarsa biz de onlara tam demokrasi ile mukabele etmeliyiz. Yani azınlık olarak çoğunluğa hükmedemeyeceklerini anlatmalıyız.

Orhan Yöney:

AKP'nin iktidar olmasına rağmen muktedir olamadığı halka gösterilmelidir. Bu yönde eylemler yapılmalıdır. Zaman geçtikçe karşımızdaki kitle büyümektedir. Bunlar kadrolaştıkça genişliyorlar. Dolayısı ile zaman lehimize çalışmıyor. Bu nedenle ileride bir eylem yapmaya gidersek, alacağımız tedbirler çok sancılı olabilir. Eylemlerimiz Aralık 2004 dönemine kalmamalıdır. O tarihlerde AB, AKP'nin isteklerini yapacak, bu ise bizim aleyhimize olacaktır.

Bu nedenle eskalasyonu hızlandırmalıyız. Halka bazı şeyleri açıkça anlatmalıyız. Yazarlar ve önemli kişiler ile temasa geçerek "Eğer demokrasiyi korumak istiyorsanız biz sizinleyiz" diye mesaj vermemiz lazım. Yargı bitmiştir. Yargıdan medet ummamalıyız. Ama yargıyı eski rayına oturtmak için destek vermeliyiz. Doğal mütefiklerimiz, üniversiteler ve sendikalardır. Bu kurumlar bizlerden işaret beklemektedirler. Halktan uzaklaşmışız, halka daha çok yaklaşmalı ve şeffaf olmalıyız. AKP'nin hassas taraflarından biri de milletvekili dokunulmazlığıdır. Bu konuyu işlememiz gereklidir. Siyasete bulaşmayacak şekilde derneklere üye olalım. Böylelikle kendimizi daha iyi tanıtır ve fikirlerimizi etrafa daha iyi yayabiliriz. Muhalefet partisinin üzerine daha çok gitmeliyiz. Bir gün müdahale etmek zorunda kalırsak siz de hesap vereceksiniz, mesajını onlara verelim. Bizi hafife alıyorlar.

Şükrü Sarıışık:

Bizim çok fazla zamanımız kalmadı. Onların icraatlarının demokrasi ile önlenmesi mümkün değil. Alternatif lazım. Kamuoyunun bizden beklentisi var. Çoğunluğun hakkını gaspediyorlar. Erbakan kararı onları rahatlatmıştır. (Bugün Yargıtay Erbakan'ın sahtecilikten verilmiş olan iki buçuk yıla yakın hapis cezasını onadı.)

Fethi Tuncel:

Takdimde belirtilen hassas taraflarından hiçbirini istismar edemeyiz. Alternatif olarak karşılına bir siyasi alternatif çıkaramayız. Basının desteğini alamayız. Eylem planını bir an önce tesbit edecek icraata geçmeliyiz.

Fevzi Türkeri:

Devletin bütünlüğü tehlikededir. Bu takdimi seçimden sonra Başbakan'a anlatmanın bir yararı yok. Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da bölücülük hız kazanmıştır. Ülkemiz süratle bölünmeye gitmektedir. Şimdiden tedbir alınmalıdır. Basın, TÜSİAD, sermaye sahiplerini toplayıp bu iktidarın yaptıklarını anlatalım. Onları tarafımıza çekmeye çalışalım. Eylem planında çok zorluklar ile karşılaşacağız. Toplum iktidarın yaptıklarına pembe gözlükler ile bakmaktadır. Yerel seçimlerden önce Başbakan'a bu işlerin böyle gitmeyeceğini anlatalım.

II. Başkan:

Tablo kötü ama umutsuz olmaya gerek yok. Mart ayındaki seçimler önemli. Stratejimizin büyük kısmı yerel seçimlerden öne yapılmalı. Aksi halde işimiz zorlaşacaktır. Eylem planımızın tek zorluğu acaba toplum bu konuyu ne kadar biliyor? En önemli nokta bu. Acaba ne kadar insan bu durumun bu kadar vahim olduğunun farkında? Durum tesbitini kamuoyuna yansıtmalıyız. Halkın desteğini almaksızın bir eylem planı yapmak önemli değil. (Soru: Durum tesbitini kamuoyuna nasıl yansıtacağız.) Çeşitli kişiler ile görüşüyoruz. Ama adamlarımızı iyi seçmeliyiz. 28 Şubat konjonktürü farklıydı. Halk daha hazır değil.

Oktar Ataman:

Kötü bir tablo bedbin olmamak lazım. Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da bölücülük ve irtica iç içe beraberce hareket ediyorlar. Hızla bölünme noktasına gidiyoruz. Bu iktidar güvenliğimize ae anayasamıza bir tehdittir. Bertaraf etmek için her şey yapılmaktadır. Kamuoyunun kazanılması gerekir. Medya patronları önemli. Bu kişiler birebir konuşularak tarafımıza kazanılmalıdırlar. Eylem planını süratle geliştirerek icraata koymalıyız.

Hurşit Tolon:

Bu iktidar ne olduğunu ortaya koydu. Ancak takiiyeye başvuruyor. Arkasında ABD, AB var. Bunlar Ortadoğu'yu 1915'te yaptıkları gibi şekillendirmek istiyorlar. Bu hükümetten öncelikli

tehdit bölücülük, sonra irticadır. İrtica bunların devlet yapısı içerisindeki kinin ifadesidir. Seçimden önce ikaz etmezsek önümüze aşamayacağımız bir engel çıkacaktır. Halk bize sırtını çevirmez. Bu hükümet ulusal onurumuz ile oynamaktadır. Onur kırıcı bir durumdayız. Üniter yapımıza zarar verilmektedir. Bu iktidarın alternatifi var mı? Şu anda yok gibi görünüyor. Muhalefete bu konu anlatılmalıdır. Dünya kamuoyuna açıklanan konular onurumuzu kırmaktadır. (Pek çok örnek verebiliriz. Bir örnek dil konusunda yaşananlardır.) Uyum paketi altında hazırlananlar sadece bölünmemizi kolaylaştıracaktır.

Şener Eruygur:

Söylenecekler söylendi. Sadece bir-iki konu ilave etmek istiyorum. Her şey elden gidiyor. Örneğin Emniyet teşkilatı jandarma ile yarışıyor ve onu kötüleyerek yükselmeye çalışıyor. Ayrıca WEB sayfası açmıştır ve Başbakan'ı destekliyorlar.

Yaşar Büyükanıt:

Ortaya konan stratejinin bazı gerekli parametrelerin ilavesi ile gözden geçirilmesi uygundur. Vahim bir tablo. Jeopolitik açıdan ABD ve AB ülkemize Ortadoğu'da yeni bir rol biçmeye çalışmaktadır. Yeni model bir Türkiye yaratmaya çalışmaktadırlar. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, ABD'ne gittiğinde Fetullah Gülen ile buluştular. AK ismi bilinerek ve kasıtlı olarak Bediüzzaman'ın yazılarından alınmıştır. ABD, AB ve Türkiye'yi manipüle etmektedir. Direnmenin başladığı yerde ekonomi bir silah olarak kullanılmaktadır. Pozitif davranmalıyız. Acaba zaman mı geçti? Bence geçti. Dead line seçimlerdir. Eylem planında tedbirleri sıralamak kolay ama uygulanabilir olmalıdırlar. Kamuoyu desteği için en önemli kaldıraç basın yayındır. Bunu kullanmalıyız.

İbrahim Fırtına:

Eylem planının amacı anayasayı korumaktır. Takdimde TSK'nın eylem planını tek başına yapamayacağını belirtmek bir zafiyetir. Bu cümleler kayıtlardan çıkarılmalıdır. Cumhurbaşkanı ile müşterek hareket şart. Parlamento Cumhurbaşkanı tarafından feshedilmelidir. Yeniden anayasa yapılmalı ve bu anayasa kendini koruyacak her türlü imkan kullanılmalıdır. Bu hükümetle olmaz. Hukuki şartlar müsaittir. Gereken yapılmalıdır. Cumhurbaşkanı'nın yetkileri vardır.

Özden Örnek:

Takdimde yapılan durum tesbiti dışında ben de bir durum tesbiti yaptım. Burada bulunan herkes aynı fikirde. Bu bence en önemli konuydu. TSK zaman ile zemin kaybetmektedir. Bu ifadeyi halk desteği anlamında söylüyorum. İkinci tezkereden sonra ve bilhassa Ağustos 2004 ayındaki MGK yasaşının çıkmasından sonra halkın TSK'ne karşı olan inancı zayıflamıştır. İlimli İslam diye bir şey Türkiye için mevzubahis değildir. Biz halkının çoğunluğu Müslüman olan bir toplumuz ve idare tarzımız da cumhuriyettir. Sakınmamız gereken en önemli konu bundan sonra aleyhimizde "dinsizler" propagandasının yapılmasıdır. Böyle bir tutum ile karşılaşırsak süratle ve kararlı bir şekilde cevap vermeliyiz. Eğer elimizde NATO tatbikatlarında olduğu gibi ikaz endikatörlerini gösteren bir ışık levhamız olsaydı şimdi hepsi kırmızı olacaktı. Askerin söylediği yapılır ama bunun nedeni vardır. Zira askerin elinde silahı vardır ve bu silah askere bazı manevra yetenekleri verir. Silahımız bizim caydırıcılığımızdır. Bu nedenle "ben silahımı kullanmayacağım" diye açıklamalar yapmamalıyız. AKP'nin attığı her adıma aynı şiddetle ama çok kararlı olarak cevap vermeliyiz. Ben bunların bölüneceğine inanmıyorum ve bundan sonraki seçimi de kazanacaklardır. O zaman geç olacaktır. Bölücülük ve bugünkü vahameti; bu durum tesbitinde bütün şiddeti ile vurgulanmalıdır.

Aytaç Yalman:

Söylenekler söylendi. Kendimi suçlu hissediyorum (Genelkurmay Başkanı bu söz üzerine "neden kendini yalnız sorumlu hissediyorsun" diye sordu)1. Yalnız kendim değil, siz de benim kadar sorumlusunuz. Buradaki diğer arkadaşların sorumluluğu bizden sonra gelir. Zamanı boşuna geçirdik. Benim önerim hemen ve gecikmesiz eylem planına başlamak. Seçimden önce muhtıra vermeliyiz.

Genelkurmay Başkanı:

Teşekkür ederim, herkesin aynı fikirde olması güzel. Ben yüzde sekseni ile aynı fikirdeyim. Ama katılmadığım noktalar var. Açık konuştuğunuz için hepimize teşekkür ederim. Muhtıra vermeye niyetim yok. Bu hükümet gitmelidir. Demokratik yollardan bu işi halledeceğiz. Yapabileceğimiz bir çok şeyin olduğuna da inanıyorum.

Bu toplantı bence tarihi bir toplantıydı. Bir yıldır ilk defa yapılıyordu. Genelkurmay Başkanı'na onunla aynı fikirde olmadığımız mesajı verildi. O da kendinin yalnız kaldığını anladı. Görüntüye rağmen direnmekte devam ediyor. Ama artık çok geç. Zira yasal olarak kendisi de geri dönemeyecek bir yola girdi.

Eylem planına ad konuluyor: SARIKIZ

6 Aralık 2003

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Şener Eruygur'un isteği üzerine jandarma sosyal tesislerine gittik. Kara Kuvvetleri Komutanı ve JANGENKK Çarşamba günü toplantıdan sonra çok rahatsız olmuşlar ve bu arada Kuran kursları ile ilgili yönetmelik düzeltmesi yayınlanınca hepimiz de rahatsız olduk. Bilhassa bu hafta bütçe komisyonunda (TBMM Plan-Bütçe Komisyonu-Nokta) bir AKP milletvekili tekkelerin açılmasını isteyince hepimiz çok rahatsız olduk. Toplandık.

AY: (Aytaç Yalman-Nokta)

Ben bu işten çok rahatsız oldum ve kendime göre şöyle bir plan yaptım. Aralık ayında bunların, Cumhurbaşkanı'nın Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile görüşmelerini bekleyip eğer ocak ayı içinde bir hareket olmazsa istifa edeceğim. Hepimiz buna itiraz ettik.

ŞE: (Şener Eruygur-Nokta)

Buna gerek yok. Kabul etmiyoruz. Daha yapacağımız çok şey var.

AY'ın bazı rahatsızlıkları vardı. Kendini rahatlatmadan takıntıdan kurtulamayacaktı. Bu nedenle de Pazar günü tüm or'ları kahvaltıya davet etmişti. Buna neden or'lardan birinin vermiş olduğu bir cevaptı. Hepimiz AY'ın istifa etmesini kabul etmedik. Ve kendimize göre bir eylem planı yapmaya karar verdik.

- Önce basını ele geçirmeye çalışacaktık. Bu nedenle ben MÖ'ı davet edecektim.

- Sonra rektörler ile temas edip öğrencileri sokağa dökecektik.

- Sendikalar ile aynı şekilde hareket edecektik.

- Sokaklara afiş astıracaktık.

- Dernekler ile temas edip onları da hükümet aleyhine teşvik edecektik.

- Bütün bu olayları yurt çapında yapacaktık. Yukarıdakiler SARIKIZ olarak anılacaktı. Ayrıca bana ALABANDA isimli bir proje verdiler. Ben de onun hazırlığını yapacaktım.

12 Aralık 2003

Akşam grubumuz ile biraraya geldik ve son bir haftadır olan gelişmeleri gözden geçirdik. AY bugün Genelkurmay Başkanı ile görüşmüş ve mesleki konulardan sonra ulusal konuları konuşmuşlar. AY'ın söyledikleri özetle:

1. Rahat olun. Bizler gayet iyi anlaşıyoruz ve bir bütünüz. Sizin de bize katılmanız lazım. Geçen seneyi hatırlarsanız ne kadar iyi bir konumda olduğumuzu anlarsınız. Bu akşam yemek yiyeceğiz isterseniz gelin siz de bizimle beraber olun. Bizler arada bir toplanıp ulusal meseleleri tartışmakta yarar görüyoruz.

2. Bu adamların yaptıkları artık tartışılmaz bir şekilde meydanda.

3. Ordu komutanlarının tepkisini gördünüz. Herkes daha fazla etkin olmamızı istiyor.

4. Gerekirse bunlara seçimlerden önce bir muhtıra verelim.

(...)

Sonra hepimiz SARIKIZ kapsamında yaptıklarımızı anlattık. Ben de İstanbul'da MÖ ile yaptığım konuşmayı ve gazetecilerin bu konuya ne kadar önem vermeleri gerektiği konusunda kendisine verdiğim mesajı, Rahmi Koç ile olan görüşmemizin özetini, Orhan Karabulut'a AD (Aydın Doğan) ile olan görüşmemizi anlattım ve 18 Aralık günü MÖ ile görüşme yapmaya karar verdik.

19 Aralık 2003

Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Başkanı general yaptıkları faaliyetler ile ilgili olarak sadece bana özel bir birifing verdiler. AKP hükümetine karşı, bu hükümeti demokratik kurallar içerisinde zayıflatmak için neler yapılması gerekiyorsa hepsi düşünülmüş ve uygulamaya geçmişler. Hayranlıkla dinledim. Kendilerine birkaç konuda görüşlerimi söyledim. Alınacak tedbirler içerisinde afiş asmaktan gazetelerde ilanlar vermeye kadar değişen bir çok hal tarzları vardı. Bu çalışmaya "Cumhuriyet Platformu" ismini vermişler.

29 Aralık 2003

Genelkurmay Başkanı'nın müsait olduğunu haberini alınca kendisine haftalık haber vermek için telefon ettim. Benim verdiğim bilgilerden sonra bana kendisine gönderdiğimiz rapor ile ilgili bazı serzenişlerde bulundu. "Ben bu raporun iki noktası hariç her şeyi ile hem fikirim. Bu noktalar şunlardır.....Ama beni esas üzen konu raporun dördünüz tarafından imzalanarak gönderilmesi ve böylece bir muhtıra şekline dönüşmesi. Sen akıselim sahibi bir insansın ve bu gibi olaylara engel olman gerekir. Daha önce de benden habersiz dördünüz toplandınız. Acaba sen komutan olsan ve senin komutanların böyle yapsa ne dersin" dedi. Ben de kendisine "Bizim hiçbir değişik fikrimiz yok sadece size fikirlerimizi aktarmak istedik ve bunun için de bir haftadır gece 3-4 saat uyuyarak çalıştık, tüm Kıbrıs konusunda uzman olanlar ile konuştuk ve o kağıdı öyle hazırladık. Amacımız sadece size yardım etmek ve siz Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile görüşmeden önce bu raporu hazırlamaktı. Raporu size nasıl takdim edeceğimiz aramızda sorun oldu. Bu şekilde takdim etmeye karar verdik." dedim. "Sen akı selim sahibisin. Onların bunu yapmalarına izin vermemen gerekir. Eğer bir söyleyeceğiniz varsa bana söyleyin" dedi ve konuşmamızı tamamladık. Anlaşılan Genelkurmay Başkanı rahatsız olmuştu.

Bizi Kara Kuvvetleri Komutanı aradı. Genelkurmay Başkanı onu da aramış ve aynı konuları ona da anlatmış. Çok üzülmüş ve Genelkurmay Başkanı raporun değiştirilerek imzasız gönderilmesini istemiş. Ayrıca raporun son kısmında yer alan ve Hava Kuvvetleri Komutanı tarafından eklenen bir cümlenin de çıkarılmasını talep etmiş. Bunun üzerine o da kağıtları toplayıp yeniden göndeririz demiş. Beni, gönderdiğimiz raporun bendeki kopyasını istemek için aramış. Ben de peki dedim. Benden önce Hava Kuvvetleri Komutanı'nı aramış, ondan raporu isteyince Hava Kuvvetleri Komutanı tavır koymuş. Bana Hava Kuvvetleri Komutanı'nı yumuşatmamı söyledi.

Akşam Hava Kuvvetleri Komutanı ile bu konuyu evde konuştuk ve sorunu kendisine izah ettim. Hava Kuvvetleri Komutanı çok üzülmüştü ve güvenini yitirmişti. Bence de haklıydı. Hep beraber değiştirilebilirdi. Sonra aldığımız bir karardan geri adım atarsak sonra başımıza nice

haller gelecekti. Bunlara çok üzülmüştü. Kendisine bunu yapmazsa Kara Kuvvetleri Komutanı'nın Genelkurmay Başkanı ile kavga etmesi gerekir, o da bizim şimdi istemediğimiz bir konu diye izah ettim.

"Jandarma Genel Komutanı daima bir ihtilal özlemi içersinde"

20 Ocak 2004

Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nda yapılacak kuvvet komutanları toplantısına katıldım. MGK ön toplantısı Perşembe günü yerine yarına alındığı için bir koordinasyon ihtiyacı doğmuştu. (...) Konuşmalar sırasında Jandarma Genel Komutanı daima bir ihtilal özlemi içersinde, bir an önce bu işi yapalım şeklinde konuşuyordu. Bugün de defalarca tekrar etti, en nihayet dayanamadım ve bakın biz sizle böyle konuşmadık. Planlamayı 23 Ocak'tan sonra yapabileceğimizi birkaç kez tekrar ettim. Onun için hiçbir hazırlığımız yok ama başlayacağız dedim ve ağzı kapandı.

1 Şubat 2004

Aytaç Paşalar'a ziyarete gittik ve hemen konu ülke meselelerine döndü. Bana "seninle özel konuşmamız lazım. Ben Şener ile İbrahim'in davranışlarını tasvip etmiyorum. Çok ifrata kaçıyorlar. Geçen gün gelen MİT'ten habere göre, Şenkal iki haber verdi; birincisi JGKK'nın bütün hareketleri biliniyor ve yasa dışına çıktığı değerlendiriliyor. İkincisi ise Genelkurmay Başkanı ile kuvvet komutanları arası açık ve bu sorun herkes tarafından ve kesinlikle biliniyor. Bu nedenle artık kendimize bir çekidüzen verip ülkeyi bir maceraya götürmek yerine devamlı ve kararlı bir tutum sergilemeyi ama açık konuşmayı tercih ederim, zannederim sen de benim gibi düşünüyorsun" dedi.

3 Şubat 2004

Kara Kuvvetleri Komutanı ile beraber önce Doğu Aktulga'nın ailesine hem bayramlık, hem de başsağlığı için gittik. Sonra geri döndüğümüzde onların evinde çok özel bir konuşma yaptık. Ben denetlemeye gittiğim zaman hepsi Jandarma Genel Komutanlığı'nda toplanmışlar ve Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Şener Eryugur onlara bana Salı günü takdim edilen hazırlıkları göstermiş ve yapılan üst düzeydeki bazı yöneticilerin konuşmalarına ait ses kayıtlarını dinletmiş. Bunların çoğu AKP'ye danışmanlık yapan kişilermiş ve Kıbrıs sorununu nasıl halletmeyi düşündüklerini ve bu konuda neler yaptıklarını anlattıkları kayıtlarmış. Takdimin sonunda Hava Kuvvetleri Komutanı ve Jandarma Genel Komutanı hemen 10 Mat'ta ihtilal yapalım diye bastırmaya başlamışlar. Kara Kuvvetleri Komutanı onları şimdilik frenlemiş ve bunun için daha zamanın uygun olmadığını beklememizi salık vermiş. Jandarma Genel Komutanı benimle görüşeceğini söylemiş ve dağılmışlar.

Kara Kuvvetleri Komutanı bu konudan çok rahatsız olmuş. Bana sen ne düşünüyorsun, dedi. Ben de düşüncelerimi anlattım. "Bir ihtilal için zeminin hazır olması gerekir, yani halk ihtilali istemelidir. 12 Eylül'de olduğu gibi ordu niye duruyor, ne zaman müdahale edecek gibi başlıklar basında yer almalıdır. İkincisi önceki ihtilallerde olmayan bazı özellikleri bugün yaşıyoruz. Ekonomimiz çok bozuk ve tamamen dışabağımlı. Eğer dışarıdan kredi alamazsak ekonomimiz çökebilir ve halk büyük sıkıntı yaşar. Bunun nasıl sorumluluğunu almaya hazır değiliz. Bir diğer konu da ABD bundan önceki darbelere destek vermesine rağmen bugün AKP'ye destek veriyor. Onların istemediği bir darbe veya hükümeti idame etmek çok zordur. Yani ABD'ye rağmen bu işlem olmaz. Diğer bir konu TSK içerisindeki birlik sağlanmış mıdır? Eğer bir ayırım varsa sonumuz tam bir felaket olacaktır. Bu nedenler ile darbeye henüz hazır olmadığımızı söyledim. Ama bu bizim eylemimize engel olmamalıdır. Biz Kıbrıs olaylarını takip etmeliyiz. Bizim en kuvvetli olduğumuz konu Kıbrıs konusudur. Bunlar eğer bu konuda açık

verirler ve MGK kararları dışında bir hareket tarzı uygulamaya kalkarlarsa o zaman Genelkurmay Başkanı'na gidip, biz bu konuyu tasvip etmiyoruz ve sorumluluğu üzerimize alamayız, bu nedenle de bir basın bildirisi hazırladık, ya bizle beraber bu açıklamayı yaparız yahut da biz bu açıklamayı ve tüm düşüncelerimizi açıklayıp istifa ederiz, diyerek onun hareket tarzını öğreniriz. Eğer bize katılırsa bu açıklamayı hep beraber, yoksa yalnız başımıza yaparız. Bana göre bunun etkisi darbeden daha etkili olacaktır. Genelkurmay Başkanı da bu hareketten sonra yalnız kalacak ve istifa edecektir, dedim.

Kara Kuvvetleri Komutanı bu görüşüme katıldı. Esasen o da böyle düşündüğünü bana söyledi. Onun endişesi Şener ve Hava Kuvvetleri Komutanı'nın, biz onlar ile aynı fikirde olmazsak bizleri suçlayacakları ve bizim onlara engel olduğumuzu her tarafa yayacak olmalarıdır. Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Şener Eruygur'un amacı Kara Kuvvetleri Komutanı olmak. Bu nedenle de Yaşar'ın kuyusunu kazmakta olduğunu anlattı. Jandarma Genel Komutanı bana kalırsa biraz haksız ve haris davranıyordu. Kara Kuvvetleri Komutanı bana jandarma Genel Komutanı'nın bir senaryo dahilinde ve hükümet düzeyinde şimdiden teşebbüse geçtiğini ve amacının Yaşar'ın ekarte edilmesini ve bu konuda bir baskının hükümet tarafından Genelkurmay Başkanı'na yapılmasını sağlamak olduğunu düşünüyor. Kendisine Şener'in bu konuda faaliyette bulunduğu dair bazı bilgilerin geldiğini söyledi. "Yaşar ile ilgili bir değil birkaç senaryo etrafta dolaşüyor. Benim hepsinden haberim var" dedi. Ben de eğer Yaşar için yapabileceğim bir şey olursa benim de haberim olsun, dedim. Sık sık bunları benim bilmemi istediğini bana tekrarladı.

Bu bilgiler çok özel bilgiler olmalarından dolayı benimle paylaşmasına çok müteşekkir olduğumu kendisine defalarca söyledim. Zannediyorum o da buna biraz mecbur kalmıştı. Zira ben yokken yaptıkları görüşmede diğer ikisi onu biraz fazlaca sıkıştırmışlardı.

Konuşmamıza darbe konusu ile devam ettik. Ben eğer bir darbe yapılacaksa bunun 2004 Aralık'tan önce yapılmamasını ve AB'nin vereceği cevaba göre AKP'nin zaten köşeye sıkışacağını ve o zaman halkın desteğini de alabileceğimizi söyledim. Benden bu konuda Hava Kuvvetleri Komutanı ve JGKK'nın bu amaçlarından onları vazgeçirmemi ve çocukça olan bu isteklerini bir mantık esasına oturtarak hayal yerine gerçeklere dayalı bir hareket tarzını seçmemizi söyledi. Ben de kendisiyle hemfikir olduğumu ve elimden geleni yapacağımı söyledim. Kara Kuvvetleri Komutanı kişilik olarak çok dürüst ve düşündüğünü açıkça söyleyen sinsi hesapları olmayan bir kişi. Bu nedenle onun söylediği her cümleye itimadım sonsuz ve artniyet aramam gereksiz. Yaklaşık üç saat konuştuk. Ama iyi ki konuştuk zira bu konuları ben kendi değerlendirmelerime göre tahmin ediyor ve rahatsız oluyordum. Zannediyorum her ikimiz de rahatlamıştık.

5 Şubat 2004

Akşam eve gidince kıyamet koptu. Kara Kuvvetleri Komutanı İstanbul'a gitmişti ve Pazar akşamı dönecekti. Telefonla beni aradı ve gizli hattan görüşmek istedi. Alışıldığı şekilde telefon arızası nedeni ile açık telefondan görüşmek zorunda kaldım. "Annan'ın mektubu gelmiş ve içerisindeki konular tamamen bizim söylediklerimizin dışında olayları kapsıyor. Onur Öymen ile İstanbul'da görüştük ve bana bunları anlattı. Ben karargaha emir verdim. Size birer kopya getirecekler. Ben İlker'i aradım, bana hala düşündüklerini ve hareketlerini Denктаş'a göre ayarlayacaklarını söyledi. Senden rica hemen duruma müdahale etmen" dedi. Bunun üzerine ben de hemen Hava Kuvvetleri Komutanı'nı aradım ve eve davet ettim Jandarma Genel Komutanı bir bağlantısı olduğunu ve gelemeyeceğini söyledi. Hava Kuvvetleri Komutanı 19:30'da geldi ve konuştuk.

Önce darbe olabilir mi konusunu açtık. Amacım Şener yokken onunla teke tek konuşarak fikirlerimi ona söylemekti. Nitekim darbe konusundaki fikirlerimi ona naklettim ve zannediyorum benimle aynı fikirde oldu. Ülkenin ekonomik zorluğu, ABD'nin diğer

darbelerden farklı olarak bu kez hükümet tarafını tuttuğunu, halkın henüz destek vermediğini ve desteğin yahut zeminin oluşması gerektiğini kısaca anlattım. Sonra bugün gelişen olay için ne yapabileceğimizi konuştuk. Bir hal tarzı olarak Genelkurmay Başkanı'na giderek halka bir basın açıklaması yapılacağını, isterse kendisinin de gelebileceğini, istemezse bizim bu açıklamayı yaparak TSK'nın Kıbrıs konusundaki düşüncelerinin ne olduğunu açıklayıp istifa etmemiz gerektiğini söyledim. Hava Kuvvetleri Komutanı başka bir seçenek tavsiye etti. Kıbrıs'ta herkesin Annan Planı aleyhinde sokağa dökerek gösterilerin yapılmasını sağlama ve anavatandan da bu hareketlere destek vererek hükümet aleyhine olaylar çıkarmak. Bunları tartıştıktan sonra ertesi sabah buluşmak üzere ayrıldık.

Bu iş sonunda olacak galiba. Ben bu işin olmasını istemiyorum ama..."

6 Şubat 2004

Sabah doğruca Jandarma Genel Komutanlığı'na gittim ve orada üçümüz buluştuk. Durumu tekrar gözden geçirdik. Jandarma Genel Komutanı hala darbe yapalım diye inat ediyordu. Ne düşündüğümü bana sordu. Dün akşam Hava Kuvvetleri Komutanı'na anlattıklarımı aynı şekilde ona da anlattım. "Çok aculsunuz" dedim. İkna değil ama durdurulması zaman aldı ve sabah toplanmamızın esas gayesi Kıbrıs konusunda neler yapılabileceği konusunda seçenekleri gözden geçirmek. Ancak biz bu konuyu bırakıp darbe yapacak mıyız yoksa yapmayacak mıyız konusuna girdik. Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Şener Eruygur'u ikna etmek oldukça güç. Bir netice alamayacağımı bildiğim halde yine de onu ikna etmeyi denedim. Pek ikna olduğunu söyleyemem. Dikkat ettim Hava Kuvvetleri Komutanı hiçbir konuşmaya karışmıyor ve konuşmalarda beni yalnız bırakıyordu.

25 Şubat 2004

Tümg. Can Teller ziyaretime geldi. Özel konulardan konuştuk. Amacım onların bizlere bakış açılarını görmek ve öğrenmekti. Nitekim Genelkurmay Başkanı'ndan ümitlerini kesmişler ve bir bahane ile uzaklaştırılmasını istiyorlar. Komuta katına itimatları tamam ama Ağustos 2004 ayından sonra ne olacak diyorlar. Kendisine sakın ola ki bir yanlışlıkla komuta katının haberi olmadan başka bir hareketin içine girmemelerini, bunun TSK için bir felaket olacağını açıkladım.

28 Şubat 2004

14:00'te kuvvet komutanları ile bizim evde toplandık. Amacınız Kıbrıs meselesini değerlendirmek ve Denктаş'tan aldığımız birçok özel ve gizli mektupları değerlendirmekti. (...) Hükümete karşı bir tepki olarak da hem Kıbrıs'ta hem de anavatanda gösterilere ve ulusal platformda toplantılara 3 Mart'tan itibaren başlanacaktı.

(...)

İkinci konu olarak yine aynı mesele, biz bu adamları darbe ile alaşağı edelim konusuydu. Şener ve Havacı bu konuda çok bastırıyorlar. Şener'in adeta aklından çıkmıyor, iki kelimedede bir bunu söylüyor. Havacı da keza öyle. Eğer Kıbrıs'ı vermek istemiyorsak en son limitimiz 9 Nisan 2004. Bu tarihten sonra hükümet taraflara taahhüt vereceğinden geriye dönüş şansı sadece referandum olacak. Referandumun hangi şartlar altında yapılacağını hepimiz tahmin ediyoruz. Bütün şer güçleri evet dedirtmek için keselerin ağzını açacak ve sözler verilecek sonuçta cahil halk "evet" diyecek. Ne yaparsak 9 Nisan'dan önce yapmamız gerekecek. Bu nedenle yanımıza Tümg. Can Teller'i de alarak gerekli planlamaya başlamaya karar verdik. Bu iş sonunda olacak galiba. Ben bu işin olmasını istemiyorum ama benim oyumun pek bir itibarı olmayacaktı. Ama onlara hiç değilse bu işin Kıbrıs tabanına oturtularak haklı olacağımız bir dava edinebiliriz dedim ve olayı marttan nisana kaydirttim.

Akşam Cumhurbaşkanı'nın yemeğine gittik. Atatürk'ün yaşadığı yerde yemek yemek beni çok heyecanlandırdı. Konuşmalar sırasında Cumhurbaşkanı'nın da sanki ümidini kaybetmekte olduğuna dair intiba uyandı. Bazı mesajlar da verildi. Örneğin Cumhurbaşkanı "Burayı mahsus seçtim ki nereye geleceğinizi görün. Aranızda buraya gelmeyi bekleyenler var (Genelkurmay Başkanı'nı ima ederek)" dedi. Tabii hemen başımız öne düştü. Ama herkes bu lafı duyunca tereddütsüz ona baktı. Eşi, Kara Kuvvetleri Komutanı'nın kulağına eğilerek "Siz de gidince ne olacak" deyivermiş.

(...)

Cumhurbaşkanı genelde herhangi bir askeri harekete karşıdır. Bu onun için çok doğaldır. Zira kendisi bir hukukçu. Hem de Anayasa Mahkemesi Başkanlığı yapmış bir kişi. Her zaman bu kimliği ile bizleri frenlemeye çalışırdı. Bu akşam ilk defa kendisini farklı bir tutum içinde gördüm. Adeta ülkenin bu adamlardan kurtulmasının zor olduğuna karar vermiş gibiydi. Bu nedenle, bir yıl sonra da buralarda neler olur bilinmez, diye bir söz sarfetti. Çok güzel bir yemek ve gece geçirdik. Neşeli bir geceydi.

29 Şubat 2004

İlginç bir toplantı yaptık. Jandarma'nın Beytepe'deki tesislerinde kuvvet komutanları ve eski Melis Başkanı Ömer İzgi bir araya geldik. Oraya gitmeden önce Kara Kuvvetleri Komutanı beni telefonla arayarak toplantıya gitmeden önce bir süre benimle görüşmek istediğini söyledi. Gittim. Dün yapılan toplantıdan çok rahatsız olduğunu Şener'in başka işler peşinde olduğunu, İbrahim'in ise saf, ne istediğini bilmez halde olduğunu anlattı. Bilhassa Şener'in, Yaşar'ın önünü kesmek için hükümet dahil her türlü angajmana girdiğini ve utanılacak senaryolar peşinde olduğunu, sadece hükümet ile değil diğer bazı yollardan da aynı teşebbüsünü devam ettirdiğini anlattı. Ben de kendisine hafta içersinde Can Teller'in bana geldiğinde Yaşar ile ilgili bazı menfi bilgiler verdiğini ve hatta Yaşar Paşa'ya güvenmeyin efendim dediğini hatırlattım. Bunun üzerine Can Teller ile temasa geçmeyeceğimi, onun muhtemelen Şener'in adamı olduğunu söyledim. Kendisine onların dediği gibi darbenin olamayacağını, bu işin komuta zinciri içersinde bile bir aydan fazla aldığını anlattım. Burada da en kritik konunun Genelkurmay Başkanı olduğunu, ondan habersiz nasıl birlik kaydırılacağını, nasıl tertip alınacağını bilmiyorum edim. Kendi kanaatim olarak böyle bir hareket ile ilgili inisiyatifin daima elimizde olması gerektiğini ve gerekirse ben katılmıyorum diyeceğimi anlattım. Hemfikir olduk. Bundan sonra üç konuya dikkat etmemiz lazım dedim Biri Genelkurmay Başkanı, diğeri hareket planlaması ve üçüncüsü de bizim iki kişi nasıl oyalayacağımız konusu.

Konuşmalardan sonra Beytepe'ye gittik. Herkes toplandı. Amacımız 3 Mart günü yapılacak olan "Ulusal hareket" toplantısına MHP'den bol destek sağlamaktı. Ama konu darbeyi seçimden önce mi sonra mı yapıma döndü. Ömer İzgi gayet tabii bir şey yapacaksınız hemen yapın, seçimden sonraya kalırsanız bu iş olmaz, karşınızda diğer partileri de bulabilirsiniz, bu adamlar seçimden kuvvetlenmiş olarak çıkacaklar, ama ileriki senelerde kendilerini yıpratacaklar, bu nedenle o zaman hiçbir parti sizi desteklemez, ama başa kim gelirse gelsin ülkeyi de parçalanmaktan kurtaramaz, dedi. Kendisi aynı lafları 4 Kasım 2002 günü de Kara Kuvvetleri Komutanı'na söylemiş. İşin zaman geçtikçe ne kadar karmaşık hale geldiğini anlattı. Ben bu fikrin bu kadar açık bir sivil ile konuşulmasından çok rahatsız oldum. Olayı da buraya getiren hep Şener ile İbrahim. Halbuki bizim evde ve dün bir karar aldık. Üstelik de kimseye söylemeyecektik. Anladığım kadarı ile onlar da ikisi beraber biraraya gelip konuştular. Zira çıkarken İbrahim'in Şener'e bundan sonra ne zaman toplantıyı ayarlayalım dediğini duydum.

"Bana kalsa adamın niyeti ülke yararı değil kendi yararı"

1 Mart 2004

Sabah brifingini takiben Hava Kuvvetleri Komutanı beni aradı. Maksadı açtı. Ağzımı arayacaktı. Kendisine ne düşünüyorsam aynen söyledim. "Dün geceden çok rahatsız oldum. Verdiğimiz kararı niye tartışıyoruz, ikinci olarak da bu kadar gizli tutalım dediğimiz konuyu neden bir siville paylaşıyoruz. Ağzı sıkı olabilir ama bilmesi gerekmez. Bu adamın hayatı siyaset." Bana o zaman akşama tekrar buluşalım, ben ne yapacağımızı anlamadım, dedi. Ben de diğerlerine haber ver, ben gelirim, dedim. Akşam 19:30'da Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nın Gölbaşı tesislerinde buluştuk. Kara Kuvvetleri Komutanı ile ben biraz gergindik. Zira aynı mevzuları yeniden konuşmak istemiyorduk. Bu seferki konuşmalarda biraz sert davrandım. Çünkü Jandarma Genel Komutanı sözü ikide bir oraya getirip, bu işi ne zaman yapacağız, diyordu. Bazen süreyi uzatmanın en iyi çözüm yolu olduğunu söyleyince suratı asılıyordu. Bana kalsa adamın niyeti ülke yararı değil kendi yararı. Bu iş biran önce olsun da nasıl olursa olsun, o da mevkiini korusun.

3 Mart 2004

Hilafetin kaldırılması ve Tevhid-i Tedrisat kanununun yürürlüğe girişinin yıldönümü toplantısı... ATO'da yapılan panele tüm kuvvet komutanları eşli olarak katıldık. Genelkurmay Başkanı İsvaç'te olduğu için, Hava Kuvvetleri Komutanı ise dün şehit olan pilotların cenaze törenine Konya'ya gittiği için bu panele katılamadılar. Bu paneli el altından biz teşvik ettik. Coşkulu ve tatmin edici bir toplantı oldu. Salona girdiğimiz zaman katılanlar bizleri alkışladılar ve "Cumhuriyetin Koruyucuları" diye slogan atmaya başladılar.

13 Mart 2004

Öğleden sonra Kara Kuvvetleri komutanı beni aradı ve konuşalım dedi. 15.30'da onların evine gittim. Çok sıkıntılıydı. Önce evvelce kararlaştırdığımız gibi yapmış olduğu gezi hakkında bilgi verdi.

Tüm orduları dolaşmış ve tüm or ile kor rütbesindeki subaylar ile görüşmüş. Aldığı intiba şöyle: Herkes durumdan rahatsız ve gidişi beğenmiyor. Ama hiç kimse bu gidişin bir darbe ile düzeltilmesini istemiyor. Sivillerin bu gerekli tepkileri göstermelerini ve bizim onlara destek vermemizi istiyorlar. Bu çok önemliydi. Zira artık oturup tekrar aynı mevzuları konuşmaya gerek yoktu. Jandarma Genel Komutanı bu habere sevinmeyecekti, ama gerçek buydu. Kara Kuvvetleri Komutanı, diğerlerine ben bu bilgiyi veririm, dedi.

Diğer bir konu da Genelkurmay Başkanı, Kara Kuvvetleri Komutanı ile görüşürken "Hilafetin kaldırılması ile ilgili törenlere niçin gittiniz, bana İsvaç'e sorabilirdiniz" demiş. Bu adamla bizim aynı düşüncede olmamız mümkün değil. Halbuki olaylar ondan sonra ne güzel gelişti. Kıbrıs konusu ile ilgili yapılan gösteri. Bugün öğrencilerin Kızılay'da yaptığı YÖK aleyhindeki gösteri, hepsi halkın yavaş yavaş uyanmaya başladığının delili. Bu hareketler yükü bizim üzerimizden alarak bizim yasal düzende ve demokrasi sınırları içinde kalmamızı sağlayacakken o bunu anlamıyor ve idrak edemiyor.

(...)

Son konu Kıbrıs konusu idi. Kara Kuvvetleri Komutanı da benden sonra ayrı bir yazı yazmış ve o da aynı istekleri belirtmiş. Şimdi Genelkurmay Başkanlığı'nın bir açıklama yapacağını bekliyoruz. Ama bu açıklamanın bizim beklediğimiz bir açıklama olmayacağına yavaş yavaş inanmaya başladım. Kara Kuvvetleri Komutanı'na "Eğer Kıbrıs için işler beklediğimiz gibi gitmezse ben bunu paylaşmam ve ayrılırım. İleride adımızın bu ekibin isimleriyle beraber anılmasını istemiyorum. Yapabileceğimin azamısını yaptığımı inanıyorum" dedim. O zaten kararlı, ayrılmayı kafaya koymuş. Bu adamla beraber geçinmek ve onun fikirlerini paylaşmak mümkün değil. Bize belki kaçtınız diyebilirler ama bunu da söylemeye kimsenin hakkı yok.

Yapacağımız yegane hal tarzı olarak darbe kaldı, onu da biz yapmak istemiyoruz.

15 Mart 2004

Sabah bir ara beni Jandarma Genel Komutanı aradı. "Genelkurmay Başkanı her şeyi biliyor. Biraz önce beni aradı. Hemen öğleyin biraraya gelmemiz lazım" dedi. Kendisine neleri bildiğini sordum, jandarma tesislerinde Ömer, İzgi ile yemek yediğimizi biliyor. Hemen hemen herşeyi biliyor, dedi.

16 Mart 2004

Genelkurmay Başkanı'nı görmeye gittim. (...) Sonra oturduk ve bana TSK'da bölünmüş bir görüntü olduğunu ve bazı davranışların çok kötü değerlendirmelere neden olduğunu anlattı. Bizim yaptığımız bazı girişimler ve bilhassa Jandarma Genel Komutanı'nın girişimlerinin hemen hepsinden haberi vardı. Jandarma Genel Komutanı'nı nedense hedef olarak almıştı. "Bütün belgeler elimde, bunları devletin arşivlerine geçireceğim, bu tarihi bir görevdir. Şener'in yaptıkları yetkisini aşmaktadır. Kendi tesislerinde eski Meclis Başkanı ve rektörler ile de görüşme yapmış. Bunları nasıl yapar? Dedi.

(...)

Karargaha dönünce Kara Kuvvetleri Komutanı'nı aradım ve doğru ona gittim. Mantı yapmıştı. Konuşmalarımızı anlattım. Anlattıklarım onu çok rahatlatmıştı. (...) Bu arada Şener'in kendisini aradığını ve Genelkurmay Başkanı'nın onu hırpaladığını ve biz bu işi hep beraber yaptık, o halde herkes benim yaptıklarımı üstlenmeli, dediğini anlattı. Ben de kendisine, saçmalık, onun istediği hep darbe yapmak, başka bildiği bir şey yok, dedim. Hava Kuvvetleri Komutanı ile ikisini durdurmaya karar verdik. Kara Kuvvetleri Komutanı bir ara Şener'i görmüş ve Şener ona ne haber diye sorunca, menfi demiş ve bir anda Şener'in yüzü asılmış başka bir şey konuşmamışlar.

17 Mart 2004

Biz komutanlar erkenden tümen komutanının odasında buluştuk. Herkesin yüzü bir karıştı. Amaç bundan sonra ne yapacağımıza karar vermektir. Erken gitmemizi Kara Kuvvetleri Komutanı istedi. Önce Kara Kuvvetleri Komutanı ordulara yaptığı ziyaretle ilgili kısaca bilgi verdi. Maalesef herke, durum kötü ama darbe ile düzeltilmesi için iç ve dış ortam müsait değil, dediler. Buna göre bir değerlendirme yapmamız gerekiyor, dedi. Hepimiz fikrimizi söyledik. İnanılmaz ama Şener hala bu iş olsun diye çırpınıyordu. Bence Genelkurmay Başkanı'ndan nefret ettiği ve Kara Kuvvetleri Komutanı olmak istediği için saplantı haline gelmişti. Şener söz aldığı sarada Genelkurmay Başkanı'nın her şeyden haberi olduğunu ve kendisine özel olarak cevaplandırılmak üzere bir yazı yazdığını, bunu kendisinin kabul edemeyeceğini söyledi, yazılan yazı yayınlanan bir derginin personel tarafından okunması hakkındaydı. Ben de kendisine dedim ki "Ben size aramızda hainler olduğunu, bütün hareketlerinizin takip edildiğini, uyarıyı verdim. Bunda sizin kabahatiniz yok mu? Cevap veremedi. Neyse ben sonunda toplamak zorunda kaldım. "Anladığım kadarı ile bu şartlar altında bir şey yapılamaz, mücadeleye yasal hudutlar içinde devam edeceğiz, anlaşmamız bu mu, dedim. Kimse itiraz etmedi. Şener hemen söz aldı, tamam ama biz artık Genelkurmay Başkanı ile konuşmayalım, gülmeyelim, dedi. Hala nerede, Genelkurmay Başkanı'na karşı saplantısı var.

24 Nisan 2004

Bugün Kıbrıs'ta referandum yapılıyor. Sonuçlar akşam 18:00'den itibaren alınmaya başlandı. Gece yarısı sonuçları, Türk tarafı % 65 evet ve Rum tarafı % 75 hayır. Böylece Kıbrıs'ta hiçbir değişiklik olmadı ama Rumlar AB'ne girecek. Akşam Jandarma Genel Komutanı'nın evinde

yemeğe gittik. Genelkurmay Başkanı gittikten sonra aramızda konuştuk. Anladığım kadarı ile Jandarma Genel Komutanı ile Hava Kuvvetleri Komutanı hala bozuklar. Amaçları illaki darbe yapalım ve AKP'ni uzaklaştıralım. Yapalım da, Kara Kuvvetleri Komutanı olmazsa nasıl olur, bunu düşünen yok. Hava Kuvvetleri Komutanı'nı fena bozdum, zira vatanını sadece o seviyor ve ona destek verilmiyormuş pozlarında. Üstelik ne söylediğini kendisi de anlamıyor. Şener hala darbeye ümidini bağlamış durumda. Bana "çok erken çözüldük, daha direnmeliydik" demez mi.

Basınla temaslar: “Daha ne bekliyorsunuz”

10 Ekim 2003

Öğleden sonra Aydın Doğan geldi. Kendisine gazeteci olarak mevcut düzene destek vermemesini, bu işin sonuna gelmekte olduğumuzu anlattım. Kendisi de günah çıkarmaya gelmiş. Üzerine atılan pislikler ile ilgisi olmadığını ve Cumhurbaşkanı'nın Meclis'in açılışında yanlış hedef gösterdiğini, kendisinin medya tekeli yaratmadığını ve daima dürüst temiz bir gazete patronu olduğunu söyledi.

5 Aralık 2003

Akşam üstü Cumhuriyet gazetesinden Balbay (Ankara Temsilcisi Mustafa Balbay-Nokta) aradı. "Başbakan'a zor anlar yaşatmışsınız doğru mu" dedi. Ben de "hayır" dedim. (Balbay, Askeri Şura'daki tartışmalara gönderme yapıyor-Nokta).

8 Aralık 2003

Taylan Bilgel ile Aydın Doğan için konuştum ve kendisine "Bizim artık medyadan desteğe ihtiyacımız var. Hep bize, size güveniyoruz, diyorsunuz ama medya bize gerekli desteği vermiyor. Olayları hükümete karşı kullanmaları lazım. Teslimiyet bizi de iş yapamaz duruma sokar. Medya halkı uyandırmak zorundadır. Aksi halde desteğimizi kaybederiz. Halk neler döndüğünü öğrenmelidir. Bu da ancak en etkili olarak medya kanalı ile olacaktır" dedim. Aydın Bey'e ileteceğini ve hatta gerekirse kendisi ile beraber yemek yememizi tavsiye etti.

18 Aralık 2003

Akşam yemeğe Mustafa Özkan ve eşi ile Kara Kuvvetleri Komutanı ve HVKK geldiler. MÖ bize gelmeden önce Süleyman Demirel'e uğramış ve bize ondan bazı mesajlar getirmişti. MÖ ile konuştuğumuz konuların özeti şöyleydi.

Basın ile aramızı nasıl düzeltebiliriz, diye konuştuk. Kendisi bu işin zor olduğunu, hepsinin kendi ticari ilişkileri nedeni ile hükümete göbekten bağlı olduklarını ve kolay kolay hükümet aleyhine bir yazı yazamayacaklarını, hepsinin devlete borcunun bulunduğunu anlattı. Bilhassa Aydın Doğan üzerinde durarak, en büyük medya patronu olması nedeni ile aramızı nasıl düzeltebileceğimiz konusunu araştırdık. Kolay olamayacaktı ama MÖ bize tüm medya patronlarına işin kötüye gittiğini ve tedbir alınmazsa çok geç olacağı konusunu anlatarak onları iknaya çalışacağını söyledi.

25 Aralık 2003

Tuncay Özkan (Özkan bugün KanalTürk TV kanalının sahibi-Nokta) daha önce Show TV'de görev yapıyordu. Ancak bu hükümet kendi aleyhinde yayın yapan tüm kişileri oldukları gazetelerden çıkarttı ya da tv'lerden uzaklaştırdı. Kemal Yavuz general de aynı durumda. Ben de kendilerine yardım edebilmek için MÖ ile konuştum. Tuncay Özkan, Müfit Gürtuna'nın

(Eski İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı / AK Partili-Nokta) İstanbul TV'sini satın almak istiyor ve AKP'nin yerel seçimlerde İstanbul'dan çıkaracağı adaya karşılık Ali Müfit Gürtuna'nın birleşik cephenin adayı olarak gösterilmesini koodine ediyor. Şimdilik ANAP ve DYP ile anlaşma sağlamış.

7 Ocak 2004

Tuncay Özkan'ın ziyareti... Benden OYAK'ın kurulacak şirkete hissedar olmasını ve böylece BAŞBAKAN RECEP TAYYİP ERDOĞAN'a karşı bir çeşit koruma sağlamayı istedi. Ben de, kendisine elimden geleni yapacağım, dedim. Bana kendi hazırladığı "Türk Medyası" ile ilgili bir kitap verdi. İçinde her türlü ilişki ve rezaleti bulabilirsiniz, dedi. Medya desteği olmadan ulusalcıların BAŞBAKAN RECEP TAYYİP ERDOĞAN ve partisi ile başa çıkması mümkün değil. Bu nedenle TÖ'nün destelenmesi gerekir. Bende uyandırdığı intiba dürüst ve yılmayacak bir kişi. Bilgili bir görüntüsü var. Hiç değilse mesleğini iyi bildiği intiba uyandı.

10 Ocak 2004

Akşam Jandarma'nın Anıttepe'deki tesislerine gittim. Jandarma Genel Komutanı ile beraber Aydın Doğan ile yemek yiyecektik. Aydın Doğan'ın yanında Mehmet Ali Yılmaz ve Fikret Bila (Milliyet Gazetesi Ankara Temsilcisi-Nokta) vardı. Beraber olmamızın amacı AD'a bazı mesajlar vermektir. Öncelikle basın satılmış bir hale geldiğini değerlendirdiğimizi, kendisinin bu konudaki görüşünün ne olduğunu. İkinci olarak bu hükümete karşı hepimizin aynı gemide olduğunu ve gemi batarsa hep beraber batacağımızı. Aleyhimize yazı yazanlara kendi grubunda destek vermemesini söyleyecek ve onların da son günlerdeki olaylar hakkındaki görüşlerini alacaktı. Nitekim konuşmalarımız bu merkezde devam etti. Kendisi bize medyanın ekonomik durumunu izah etti. Ona göre medyanın kendisi hariç bütün patronları mali yönden hükümete muhtaç hale getirilmişti. Bu nedenle hükümete karşı çıkmaları mümkün değildi. Karşı çıkanların hayatı söndürülecekti. Nitekim bazı yazarlar hükümet aleyhine yazdıkça rte'nin (Recep Tayyip Erdoğan-Nokta) şahsi müdahaleleri ile kendileri işten çıkarılmışlardı. Tuncay Özkan, Sedef Kabaş, televizyonlardaki bazı programlar gibi. Bu arada Tuncay Özkan'ı çok sevdiğini, ama kendisine şu sıralarda hiçbir şey yapamayacağını söyledi. Yemek bittiğinde ben sizin mesajınızı aldım, dedi. Biz de kendisine "işadamı olarak bazı sıkıntılarınızın olabileceğini anlıyoruz. Ama bazen hükümet lehinde de yazmamak karşı tarafa destek vermektir" dedik.

19 Ocak 2004

Sabah kalkınca evi terk etmeden önce gazetelere baktım. EGE Ordu K. Org. Hurşit Tolon dün yaptığı bir köy ziyareti sırasında "Kıbrıs'ta ver-kurtul'cu olanlar vatan hainidir" anlamında bir söz söylemiş ve bugünkü bütün gazeteler bu haber ile doluydu. Tabii gerçek vatan haini olan kendilerini AB'ne satmış ve onlardan maddi menfaat sağlayan köşe yazarları Hurşit hakkında veryansın e diyorlardı. Aralarında evvelce kan kırmızı komünist olup şimdi beş vakit namaz kıldığını ima edenler, dedesi binlerce Türk evladını cephelerde kırdıran vatan hainlerinin torunu olanlar, her çeşit hayvanat bahçesi yaşayanı vardı.

21 Ocak 2004

14:00-14:30 - E. Dışişleri Bakanı Coşkun Kırca'nın ziyareti... 1445 - 15:15 - M. Ali Kışlalı'nın ziyareti... Her iki ziyaretçi de cumhuriyetçi ve TSK'ni destekleyen yazarlar. Kırca 76 yaşında. O kadar duygulu hale gelmiş ki, benim yanımda olayları ve son durumu anlatırken iki kez ağladı. Yeni bir Anayasa hazırlamış, ondan bir kopya getirmiş, aldım. Kışlalı da efendi bir insan. Her ikisi de bana "zaman geçiyor ve her gün daha kötüye gidiyoruz. Ne yaparsanız yapın, yoksa geç olacak" mesajını verdiler.

10 Mart 2004

Bugün sabah gazeteleri aldığımızda çok ilginç bir haberle karşılaştık. (Hürriyet gazetesinde yayımlanan ve aynı yıl "yılın haberi" ödülüne layık görülen "Sosyetik fişleme" manşeti-Nokta). Kara Kuvvetleri Komutanlığı tarafından yayınlanan birer evrak ile birçok kişi fişlenmek üzere kaymakamlıklardan bilgi isteniyordu. Doğal olarak bu haber inanılmaz bir etki yaptı ve ortalığı karıştırdı. Böyle bir bomba habere hiç ihtiyacımız yoktu. Şimdi herkes tekrar TSK'ne yüklenecekti. Bence haber bilinçli olarak yazılmıştı. Haberi yavaş ve doğru okuyan her kim olursa olsun bunun bir saçmalık olduğunu ve haberde iddia edildiği gibi bir sorun olamayacağını görecekti. Nitekim haberi araştırdığım zaman gördüm ki Genelkurmay Başkanlığı ve Kara Kuvvetleri Komutanlığı yıllık yayınlanan haber toplama planını I. Odu'ya göndermiş. Plan o arada Ordu Komutanı'nın haberi olmadan bu hale getirilmiş. İktidara yaranmak isteyen Hürriyet gazetesi sahibi Aydın Doğan ve Ertuğrul Özkök de hiç düşünmeden bu haberi yayınlamışlardı. Basın üzerindeki baskı devam ediyor. Genelkurmay Başkanlığı cevabı ise ayrı bir alem. Aynı gün yapılan açıklamada haber doğrulanmış ve inceleme başlatıldığı açıklanmıştı. Bu ne demektir. Kimse bir şey anlamadı. Bu hafta içersinde hep sivil arkadaşlarım ile beraber olduğum için bana rahatlıkla neler hissettiklerini anlatıyorlardı. Herkes son derece rahatsızdı ve Kara Kuvvetleri Komutanı'nı suçluyorlardı.

15 Mart 2004

Tuncay Özkan yanında yeni kurmakta olduğu TV istasyonu (Kanal Türk-Nokta) yöneticisi olacak Kerim C an ile beraber geldi. Çok oturmadılar. Bana OYAK'ın reklam teminatı verip veremeyeceğini sordu. Esas bunu öğrenmeye gelmişler. Bana göre deşetli bir istihbarat bilgisi var. Yazdığı kitabı verdi. CIA ve Kürtler. OYAK'ın reklam için teminat belgesini veremeyeceğini söyledim.

8 Haziran 2004

Erol Mütercimler nezaket ziyareti için gelmiş. Bana önemli bir konuyu hatırlattı. Dün TRT'de ana dilde yayın programı ile yaptığı araştırmaların sonuçlarını söyledi. İlginç. Bu konuda doktora yapmış. İddiası, yapılan programın anayasal dayanağı yok. Yakında beş lisan dışında yayını yapılan toplumlardan biri eğer bu programın anayasaya aykırı olduğu şeklinde bir müracaatta bulunursa iptal edilir. İç hukukta tamamlanamadığı için bir şikayete AİHM bakacaktır ve ondan sonra da felaket gelebilir, ya 26 lisan da yayın yapılır ya da bu yayınlara son verebilir, dedi.

21 Temmuz 2004

Can Ataklı geldi. Gelmeden önce ne isteyebileceğini düşündüm. Bir çok konu arasında patronun askerlik konusu olabileceği aklıma geldi. Kendisi ile daha önce hiç karşılaşmadım ama STAR televizyonunda, bilhassa televizyon kanalına el konuncaya kadar, cesaretli çıkışları ile tanıyordum. Ama ben bu çıkışları daha ziyade patronu Uzan'lar ile ilgili olarak değerlendiriyordum. Bu hükümet Uzan ailesinin çanına ot tıkadı ve onların haysiyetlerini beş paralık etti. Daha da üstüne gidiyorlar. Son olarak da Aydın Doğan grubunun ortaya çıkardığı askerlik meselesi var.

Cem Uzan daha önce bütün Kuvvet komutanlarından randevu istemişti ama hiçbirimiz kabul etmemiştik. Ataklı'nın niye geldiğini bilmemekle beraber, askerlikle ilgili olarak geldiğini tahmin ediyordum. Nitekim bana kendi durumunu uzun uzun anlattıktan sonra sadede gelerek askerlik sorununu açtı. Kendilerinin haklı olduklarını ama yargının korku ile bir karar veremediğini ve Aralık ayında Uzan'ın askere alınacağını söyledi. Ayrıca mahkeme başlasa ellerinde kendilerini temize çıkaracak belgeler olduğunu ilave etti. Kendisine "Bu davaların

kuvvet komutanlıkları ile ilgisi yoktur. Muhatap MSB'dir. Konuyu bize sormazlar bile" dedim. Ben sadece sizin bilmeniz için anlatıyorum, dedi. Haklı olduğu yerler var. Adamların mallarına el konma şekli tam bir zorbalık.

İş dünyası

"Adamların tuzu kuru"

11 Aralık 2003

Rahmi Bey bana nezaket ziyaretine geldi. Konuşmamız sırasında ben de ona bugün içinde bulunduğumuz durumu anlattım. Hükümetin tutumu Kıbrıs meselesi ve nereye gittiği gibi konularda. Kendisine "Hepimiz aynı gemideyiz. Batarsak hep beraber batacağız. Bunu kimse unutmamalı. Hükümet de unutmamalı, bizler de, iş adamları da. Onun için esas desteğimiz olan halkı aydınlatacak şekilde, halkın gerçekleri görebileceği şekilde hareket etmeliyiz" dedim. Pek hoşlarına gitmedi ama gerçek bu. Bana, durum kötüye gidiyor ama hala daha o kadar kötü değil, dedi. Ben de "sıfırdan yüze kadar bir skalada nerede olduğumuzu değerlendiriyorsunuz" dedim. Bana, 35-40, diye cevap verdiler. Ben de bunun üzerine "belki 95'e yakınız" dedim. Hayret ettiler. Adamların tuzu kuru. Onlara göre ekonomi düzelmekte. Ama bunun sadece büyük şirketler için olduğunu görmüyorlar. Zavallı halk hala çekiyor. Halk yokluk içinde ne yapacağını bilmiyor. Enflasyon düşüyor. Zira halkın harcayacağı parası yok. Bunları onlara hep anlattım.

30 Haziran 2004

Sinan Aygün, ATO Başkanı. Senede iki kez gelerek bizlere bilgi veriyor. Verdiği bilgiler daha ziyade ekonomideki gelişmeler ve bazı sosyal olaylar karşısında ne düşündüğü. Genellikle hükümeti tenkit ediyor. Bu sefer de ekonomideki kötü gidişi anlattı. İşsizliğin giderek artmakta olduğunu ve bunun sonunun felakete doğru gittiğini, hükümetin izlediği teslimiyetçi politikalar nedeniyle yatırım yapılamadığını, bunun da işsizliğin artmasına neden olduğunu belirtti. Diğer bir ilginç açıklaması da DEP milletvekilleri ile ilgiliydi. Onların yaptığına mukabele olarak kendisinin örgütlediği bir gurup ile emekli yarbay Korkut Eken'in hapishaneden çıkış gününde büyük bir tören yapacaklarmış. Bunun için de yüzlerce insanı topluyorlarmış. Fikir almak ve diğer kişilerin neler düşündüğünü anlamak bakımından yararlı görüşmeydi.

Özden Örnek'ten TSK eleştirileri / Ordu-Millet ilişkisi

"İnsan içinden geldiği toplumu nasıl inkar edebilir?"

TSK içersinde modaya uygun olarak Deniz Kuvvetleri'nde de bu ilişkiler günah sayılıyordu. Terfi senesinde çektiğim sıkıntıyı çok iyi hatırlıyorum, beni defalarca siviller ile ilişkide olmamam için uyarışlardı. Lojmanda yaşayıp, orduevlerinde eğlenen ve OYPA'lardan alışveriş yapan bir toplum nasıl siviller ile ilişki kurabilir ki. Subayların sivil arkadaşları olmadığı gibi sivillerin de subaylardan arkadaşları yoktu. Çocukluğumuzda her mahallerde bir subay ailesi yaşar ve hepimiz onlara imrenerek ve özenerek bakardık. Hele o zamanlar makam arabaları yerine atların kullanıldığı hatırlanırsa, bizler için işine giden subayları seyretmek ayrı bir zevk olurdu. Sonraları nedense yukarıda çizdiğim tablonun içersine giriverdik.

Zaman geçince, 1990'lı yılların başında ilişkilerin böyle gidemeyeceği ve şeffaf olunması ihtiyacı ortaya çıkınca, TSK içersinde bir şeffaflık modası yayılmaya başladı. Siviller ile ilişkilerin bence iki ayrı boyutu var. Birincisi, TSK sivilleri nasıl görünüyor. İkincisi, sivillerin TSK'ni tanıyabilmesi için silahlı kuvvetlerin sivil topluma ne kadar açık olduğu. Akredite basın

konusu Genelkurmay Başkanlığı tarafından icat edildi. Derinlemesine düşünmeden görülebilir ki, bu tutum tüm yasalara ve en sonunda da Anayasa'ya bile aykırıdır. Birincisinin sonucudur. Sivile bakış açımız değişmedikçe tutumlarımızdaki değişme aldatmacadan başka bir şey olamaz.

AKP iktidarda iken onlar ile görüşmek günahdır. Hemen Atatürkçülüğe karşı olmakla suçlanırsınız. Ama kimse size "Peki, biz bu insanlar ile aykırı fikirdeyiz ama nasıl birbirimizle diyalog kuracağız, nasıl birbirimizi kendi inandıklarımıza ikna edeceğiz" sorusuna cevap vermez.

Sivillerin yurt sevgisi eksiktir. Çoğunlukla onlar vatanlarını ve milletlerini düşünmeden şahsi yararları için hareket ederler. Onlar tembeldirler, çalışmaz ve bedava olarak para kazanmaya bakarlar. Bu nedenle TSK'daki herkes çok çalışır ve fedakar oldukları için her şeye layıktırlar. Bu düşünceler ile nereye varılabilir.

Yakın zamana kadar bilimsel yönden bile sivil uzmanlara danışılmazdı. Sanki 1700'lü yıllarda yaşıyormuş gibi tepki verirdik. Her şeyin öncüsü TSK'dır. Bu fikir o kadar yaygınlaşmış ve sivillere güven o kadar azalmıştır ki, TSK sonunda kendi yüksek lisans eğitim yapan enstitülerini kurdu ve ihtiyacı olan her şeyi özel sektör veya devletin diğer kesimlerinden temin edecekken kendisi her şeye sahip olmaya başladı. Bu nereye kadar gidebilir ki. Eğer arkadaşınız devlet memuru değilse ya da bir şirkette çalışıyor veya bir iş, ticaret sahibi kimsedir. İşte o zaman yandınız, size hemen suçlu ve menfaat sağlıyorsunuz gözü ile bakacaklardır. Siviller ile her temas muhakkak bir yarar karşılığında yapılmaktadır. Bu genel kanıdır. Bu konuda çıkmış emirler mevcuttur. Karargaha, sivilleri bırakın, mesleğinden emekli olmuş amiralleri bile davet edemezdim. Hala, etmeyin diye de emirler mevcuttur. Böyle düşünen bir kuvvet komutanı acaba ne düşünüyor olabilir ki. Mesai saatlerinden sonra insanların serbest yaşadığını ve eğer niyetleri kötü ise bu kişilerin bu saatlerden sonra her şeyi yapabileceğini acaba bilmiyor mu. Bu tip davranışlar ve düşünceler kapalı bir toplum içine kendini kapatan, çevresinden etkilenmeyen ve kendisini çevresine kapatmış insanlara özgüdür. İnsan içinden geldiği toplumu nasıl inkar edebilir.

Özden Örnek'ten TSK eleştirileri / Atatürk, ideoloji, törenler "Atatürk'ü bir idol haline getirmişiz"

30 Ağustos 2004

Meslek hayatımda son kez üniforma ile katılacağım 30 Ağustos törenlerine iştirak ettim. Sabah 08:00'den gece yarısına kadar dur dinlenmesi olmayan bir tören zinciri. Yapımızda ve anlayışımızda düzeltmemiz gereken çok konu var. En başta Atatürk'ü bir idol haline getirmişiz. Kendisi bile "beni görmek önemli değil benim fikirlerimi anlamak önemlidir" demişken, biz her yerde Atatürk'ü heykel, resim, poster olarak anmayı sanki onu anlamak ile eş tutuyoruz. Bu böyle devam edemez. Bir taraftan İslamiyet'in günün şartlarını karşılamadığını ve reform geçirmesi gerektiğinden bahsederken, sanki Atatürkçülük ilelebet yaşayacakmış gibi davranıp ilkelerini tartışmaya dahi açmıyoruz. Tabi o zaman bu ilkeler bir yol gösterici olmaktan öteye, dogma haline geliyor. Sağ olsaydı herhalde en fazla kendisi bu durumu tenkit ederdi. İkinci bir konu da bu toplumu Kara Kuvvetlerinin etkisinden kurtarmak lazım. Devletin her kesiminde kendi düşünceleri hakim olsun, herkes kendileri gibi düşünüp kendileri gibi hareket etsin istiyorlar. Harbiye Marşı ile yatıp Harbiye Marşı ile kalkıyorlar.

29 Ekim 2004

Bugünkü törenleri, şöyle sabahtan akşama kadar yaşadım. Hepsi onuncu yıl için planlanandan farklı değildi. O zaman devletin gücünün mesajını her köşeye dağıtmak ve birlik beraberlik gösterisi yapmak birinci amaçtı. Aradan seneler geçti. Amaç belki aynı ama yapılaş

şeklinin çok farklı olması gerekir, diye düşündüm. Bir tribünde saatlerce oturarak geçenleri seyretmek pek bir fikir vermiyor. Üstelik de bir başıbozukluğa şahit oluyorsunuz. Bir sürü şımarık ve umursamaz genç önümüzden geçiyor. Ne kadar ve nasıl bir mesaj verildiği şüpheli. Bu konuda biraz çalışmamız gerekli. Saatlerce konuşmalar, koca koca adamların sıraya girip el sıkmaları, artık modası geçmiş kutlamalar.

Özden Örnek'ten TSK eleştirileri / Ordu-Hükümet "Askerin karışması yönetmeye döndü"

Devletin karar süreci uzun süre Genelkurmay Başkanlığı'ndan etkilendi. İç ve dış olaylara ait kararlar alınmadan önce Genelkurmay'a sormak adet halini almıştı. Hükümette olanlar özgür olarak karar veremiyorlardı. Bu nedenle de verilen bir karar halk arasında beğenilmezse cevap kolaydı: "Asker öyle istedi". Bu alışkanlık ihtilallerin bir sonucuydu. Askerin karışması, fikir beyan etmesi gereken olaylar elbette vardı ama bu karışma bir çeşit yönetmeye dönüşmüştü. Bunun için de özellikle dış politikada cesur adımlar atılamıyordu.

Siyasetçiler

"Bir şey yapacaksanız hemen yapın"

23 Eylül 2003

Sabah Adalet Bakanı Cemil Çiçek ziyaretime geldi. Dün kendisinin geleceğini ve ne yapmam gerektiğini, Kara Kuvvetleri Komutanı ve JANGK (Jandarma Genel Komutanı-Nokta) ile görüştüğümde bana "gelsinler ama ziyarete gitmiyoruz" dediler. Bana böyle bir tutum çok ters geldi. İnsan harbin sonunda dahi oturup düşmanı ile konuşuyor ve bir anlaşmaya varmaya çalışıyor. Biz böyle yaparak neyi ispat etmeye çalışıyoruz.

(...)

16:00'da İçişleri Bakanı (Abdülkadir Aksu-Nokta) ziyarete geldi. Kendisi esasında Kürtçü ve AKP'nin kurucularından sayılan bir bakan. Kendisi ile uzun süre sohbet ettik. Irak'a asker meselesini sordum. Bu sefer sorun yok, dedi. Ve bana ilk seferindeki yani ikinci tezkere ile olan hikayesini anlattı. Sonra Kuzey Irak'ta Barzani ve Talabani ile olan ilişkileri anlattı. Kendisi Kürt ama hiç de Kürtçülük lehine çalışan bir adam gibi konuşmuyor.

21 Kasım 2003

Yavuz Kayral'ı mahsus davet ettim, zira bundan önceki gelişinde DYP'nin her zaman emrimize hazır olduğunu söylemişti. Ben de bundan önceki gün topluca aldığımız karar gereğince kendisine DYP'nin seçimlerden önce bir miting tertipleyerek Kıbrıs konusunu desteklemesini istedim. "Peki" dedi ve gitti.

24-30 Kasım 2003

Yavuz Kayral aradı ve DYP'nin Kıbrıs seçimlerinden bir hafta önce Mersin'de bir miting yapacağını söyledi. Bekleyip göreceğiz.

25 Aralık 2003

Kuvvet komutanları ile beraber toplanarak Onur Öymen ile Kıbrıs konusunda görüşme yaptık. Diğerlerinde olduğu gibi onun da görüşlerini sorguladık. Katı bir tutumları var. Kendisi ile Kıbrıs konusundan daha çok son siyasi durumu ve bu noktadan öteye neler yapılabileceğini görüştük. Bize CHP'nin bir TV kanalı vasıtası ile sisini duyurmaya başlayacağını ve bu konudaki hazırlıkların sonuçlanmak üzere olduğunu anlattı.

14 Şubat 2004

Dün akşam Jandarma Genel Komutanı bana Kara Kuvvetleri Komutanı'nın Salı günü Onur Öymen ile toplantı yapacağını ve gelmemi istedi. Ben de gelemeyeceğimi söyledim. Ama eve dönünce Kara Kuvvetleri Komutanı beni telefonla aradı ve muhakkak gelmem gerektiğini anlatınca ben de "peki dedim." Salı günü öğleyin komutanlar toplantısı nedeni ile verilecek yemeğe katılamayıp oraya gideceğim.

17 Şubat 2004

OÖ'den öğrendiğimiz bir ifade bizi bayağı şaşırttı. ABD'nin AKP'yi desteklemek üzere Türk basınına yönlendirmek üzere 200 milyon dolara yakın bir yatırım yaptığını dair bazı bilgiler varmış. Bu ABD'nin oyunu nasıl oynadığının bir işaretiydi. OÖ ile yaptığımız diğer konular ile ilgili sohbet de çok ilginçti: Mehmet Ağar'a işbirliği teklif edilmiş ama o "Ben tarikatlar ile işbirliği çarelerini arıyorum" diyerek bunu kabul etmemiş. Kıbrıs sonrası gündeme gelecek olan EGE sorunları ile ilgili de fikrini aldık. Bize doğrudan "Bu adamlar EGE'de de vermeye hazırlar ve planlarını bu yol haritasına göre kurmuşlar" dedi. Genelkurmay Başkanı'nı tenkit etti ve artık kimsenin ordudan bir şey beklemediğini ve ordunun bir şey yapacağını da sanmadıklarını, ayrıca Genelkurmay Başkanı'nın adeta partinin bir adamı gibi hareket ettiğinin çok yaygın bir kanaat olduğunu belirtti. Dikkatimi çeken ve beni dehşete düşüren diğer bir konu da OÖ gibi bir kişinin hala gerçeklerin farkında olamamasıydı. Hala işçiler ve talebelerden medet umuyordu. Kendisine bazı sendikalar ile konfederasyonların nasıl satıldıklarını anlattım, öğrenciler ile ilgili olarak rektörlerin anlattıklarını ve öğrencilerin nasıl atıl ve maddeci olduklarını, artık eskisi gibi sokaklara düşmeyeceklerini izah ettim. Anladığım kadarıyla CHP de ne yapacağını ve ne yapılması gerektiğini bilmiyordu. Bendeki izlenim kimle konuştuysak bugüne kadar kimsenin bir darbeyi arar veya ister olmadığını gördüm.

29 Şubat 2004

Konuşmalardan sonra Beytepe'ye gittik. Herkes toplandı. Amacımız 3 Mart günü yapılacak olan "Ulusal hareket" toplantısına MHP'den bol destek sağlamaktı. Ama konu darbeyi seçimden önce mi sonra mı yapalım döndü. Ömer İzgi "gayet tabii bir şey yapacaksınız hemen yapın" dedi.

Sözü edilen Tolga, Tolga Çandar mı?

27 Aralık 2003

Gündüz OHAL gazilerinin TSK Rehabilitasyon Merkezi'nde açmış oldukları sergiye katıldık. Duygu ve hüznü dolu bir gün geçirdik. Sergiyi gezdikten sonra gaziler sinema salonunda bir konser verdiler. Fevkalade güzel bir konserdi. İnsanların isterlerse neler başarabileceklerini gördük. Bir ara Ege bölgesinden türküler çalınıyordu. Sahnede, TRT'den saz ve türküler ile Tolga isimli bir sanatkar gazilere refakat ediyordu. Sanatkarın sesi aynı Hasan Mutlucan'ın (12 Eylül darbesi sırasında TRT'nin yayınladığı kahramanlık türkülerıyla ünlü türkücü-Nokta) sesi gibiydi. Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Şener Eruygur hemen kulağıma eğildi ve bu sanatkarın adresini alalım, lazım olabilir, dedi. Güzel bir espriydi.

Tek komutanlı darbe girişimi

AYIŞIĞI

"Sarıköz" darbe girişiminin, başlangıçtaki destekçiler Kara Kuvvetleri Komutanı Yalman ve Deniz Kuvvetleri Komutanı Örnek'in kesin tavrının ardından tümüyle raftan indirilmesini izleyen günlerde, bu darbe girişiminin en aktif unsuru olarak öne çıkan Şener Eruygur tek

başına bir darbe planlamış. Yalman, Örnek'e, planın öteki kuvvet komutanlarını da işe katmak ve sadece Hava Kuvvetleri Komutanı'nı işe katmak şeklinde, iki alternatifli olarak düşünüldüğünü anlatıyor.

Özden Örnek'in günlüklerinde, "Ayışığı"ndan sadece bir paragrafla söz ediliyor (14 Ekim 2004):

"Fenerbahçe'ye Aytaç Paşa'lara (Kara Kuvvetleri Komutanı-Nokta) gittim. Daha çok o konuştu. 'Şener (Jandarma Genel Komutanı-Nokta) bizden habersiz darbe planı hazırlatmış. Adı da 'Ay Işığı.' Darbede kimin başkan olacağı belli değil. Hepimize davranışlarımıza göre bir kod adı vermiş. Havacı (Hava Kuvvetleri Komutanı İbrahim Fırtına-Nokta) ona destek verdiği için o anlamda, bizler ise sana karşıt anlamda, bana da belli değil anlamda kodlar vermiş. Bu plan GB'nin (Genel Kurmay Başkanlığı-Nokta) elinde olduğu gibi içlerinden biri tarafından sızdırıldığı için MİT ve hükümetin de elinde varmış. İkinci bir planda ise senle ben gösterilmiyoruz, sadece havacı var."

Yani 2004 yılında, komuta kademesinin her defasında biraz daha fazla bölündüğü üç girişimle karşı karşıya kalmışız:

* Genelkurmay Başkanı'nın hiçbir zaman katılmadığı, başlangıçta dört kuvvet komutanının içinde olduğu, sonraki aylarda kara ve deniz kuvvetleri komutanlarının dışına çıkmaya çalıştığı "Sarıköz" kod adlı darbe girişimi.

* Jandarma Genel Komutanı Şener Eruygur'un tek başına hazırladığı ama öteki üç kuvvet komutanını da işin içine katmaya çalıştığı "Ayışığı" darbe girişimi.

* Şener Eruygur'un yanına sadece Hava Kuvvetleri Komutanı İbrahim Fırtına'yı alarak yapmayı planladığı darbe.

Dediğimiz gibi, "Ayışığı" darbesi, Örnek'in günlüklerinin sadece bir yerinde, ayrıntısız olarak geçiyor. Fakat o darbenin ayrıntılı power-point sunumları da Nokta'ya ulaşmış bulunuyor. Bundan sonraki sayfalarda bu sunumların tümünü okuyabilirsiniz.

Okumanıza yardımcı olabilir düşüncesiyle, bu sunumlarda belirtilen kod adlarının gerçekte kimlere veya hangi kurumlara tekabül ettiğine dair tahminlerimizi bilgimize sunuyoruz...

Ocak TSK

Sağduyu Millet, kamuoyu

Yetim Genelkurmay Başkanı

Gemi Aslanı Başbakan

Tayfa Milletvekilleri

Yörük Cumhurbaşkanı

En Büyükler Kuvvet komutanları

(+) ve (-)ler Darbeci ya da karşı çıkan üst düzey subaylar

Kaplan Kara Kuvvetleri Komutanı

Leopar Jandarma Genel Komutanı

Penguen Deniz Kuvvetleri Komutanı

Şahin Hava Kuvvetleri Komutanı

Çadır Yüksek Askeri Şura

Salon TBMM

Kasa Bütçe, Maliye

Kahve Borsa

Ayna Polis

Gözlük MİT

Sırtlan ABD

Çiyan AB

Karanlık Doğan Medya
Sarı Öküz Devlet
Abide Yaşar Büyükanıt